

**Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy,**

Szczęśliwie mamy już za sobą najważniejsze tegoroczne wydarzenie, jakim był VIII Zjazd naszej Izby, który – jako najwyższy organ – dokonał podsumowania oraz rozliczenia działalności Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2008 roku.

Mimo pokus pogodnej, wiosennej soboty na godzinę dziesiątą stawilo się 119 Koleżanek i Kolegów delegatów, co dało niezłą, bo 77-procentową frekwencję. Dopisali również Goście Honorowi z Panią Hanną Zdanowską – posłanką na Sejm RP VI kadencji; byli oni w swoich wystąpieniach jednomyślni co do faktu, że nasza Izba postrzegana jest jako jedna z podstawowych i – co bardzo ważne – dobrze zorganizowanych instytucji związanych z łódzkim budownictwem.

Niewątpliwie to dobrze (a przy tym sympatycznie), że Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, która powstała praktycznie z niczego, niczym starożytny Feniks, traktowana jest jak poważny partner zarówno przez organy władzy wykonawczej jak też i ustawodawczej. Jednak równocześnie trzeba postrzegać rzeczywistość w całej jej złożoności. A jest ona w przypadku samorządu zawodowego inżynierów budownictwa dość skomplikowana. Bo wiem z jednej strony ustawodawca pozwolił nam reprezentować interesy osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, lecz jednocześnie z drugiej strony ten sam ustawodawca narzucił przepisy, które dość bezwzględnie traktują członków naszej Izby, w dodatku z bliską perspektywą kolejnego „przykręcenia śruby”.

Mam tu na myśli akt prawny, o którym często wspominali Goście Honorowi VIII Zjazdu, czyli ustawę o zmianie ustawy – Prawo budowlane, która w rezultacie długiego i zarazem burzliwego procesu legislacyjnego ujrzy niebawem światło dzienne.

Nasza Izba musi zatem możliwie szybko zapoznać z nowym prawem budowlanym jak największą liczbę Koleżanek i Kolegów, aby byli świadomi zwiększonych obowiązków oraz wymagań stawianych osobom pełniącym samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Ponadto, w ramach struktur samorządu zawodowego inżynierów budownictwa powinniśmy starać się wypracować odpowiednie formy ułatwiające zawodowe życie członkom naszej Izby.

Trzeba przy tym pamiętać, że organy nadzoru budowlanego, które będą kontrolować naszą pracę, wcale nie muszą być przyjaźnie usposobione. Pozwolę sobie przytoczyć opinię Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, który w wywiadzie, jakiego udzielił w „Kwartalniku Łódzkim” nr 22, wypomnił nam, że przez 6 lat działalności Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zostało ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej tylko niespełna 200 osób, co skłania do wniosku, że samorząd zawodowy działa korporacyjnie, chroniąc przede wszystkim interesy swoich członków.

A zatem działacze naszej Izby muszą mieć świadomość, że chociaż nie wszystko od nas zależy, w ostatnim roku drugiej kadencji trzeba zakasać rękawy i zmierzyć się z wyzwaniem, jakie niesie życie.

*Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady ŁOIIB*

Spis treści

<i>Słowo wstępne</i>	1
<i>Aktualności</i>	2
<i>Nasza Izba w statystyce</i>	6
<i>PZITB po 75 latach. Wywiad z dr. inż. Janem Kozickim, doc. PŁ – Przewodniczącym OŁ PZITB</i>	7
<i>Jubileuszowe rozważania / Andrzej B. Nowakowski</i>	8
<i>Sprawozdanie z VIII Zjazdu ŁOIIB / Renata Włostowska</i>	11
<i>Sprawozdanie z działalności za rok 2008 Fundacji Wspierania Seniorów Środowisk Inteligenckich w Łodzi / Andrzej Kuligowski</i>	11
<i>Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej ŁOIIB za 2008 r. / Sławomir Przesmycki</i>	13
<i>Forum rzeczoznawców. Stan awaryjny budynku hotelowo-handlowego / Tadeusz Urban</i>	17
<i>W największym skrócie. Concessio, concessionis... / Andrzej Bratkowski</i>	24
<i>Z wizytą u Weterana / Andrzej B. Nowakowski</i>	25
<i>Kącik architektów. O tym, co mnie boli / Marek Diehl</i>	27
<i>Silva rerum</i>	28
<i>Z życia OŁ SEP</i>	28
<i>Ewolucja przepisów dotyczących samowoli budowlanej w Ustawie z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – część 2 / Agnieszka Gapsa, Jacek Szer</i>	30
<i>Szkolenia</i>	31
<i>Informacje o składkach</i>	32

Wydawca: Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, 91-425 Łódź, ul. Północna 39, tel. (042) 632 97 39, faks (042) 630 56 39, www.lod.piib.org.pl, e-mail: lod@piib.org.pl. **Redaktor naczelny:** Renata Włostowska. **Projekt i przygotowanie DTP:** Janusz Kaczorowski. **Nakład:** 7000 egzemplarzy. **Data zamknięcia numeru:** 27 kwietnia 2009 r. **Na okładce:** Pałac I. K. Poznańskiego przy ul. Oгородowej 15, wybudowany w latach 1888-1902. Od 1975 r. jest siedzibą Muzeum Historii Miasta Łodzi (fot. Maria Czajkowska). *Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji publikowanych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy. Przedruki i wykorzystanie opublikowanych materiałów może odbywać się wyłącznie za zgodą redakcji.*

Aktualności

- **6 lutego br.** w Warszawie zmarł profesor Wiesław Stachurski (rocznik 1926) – znany kilku pokoleniom polskich inżynierów jako współautor bardzo popularnego podręcznika *Konstrukcje żelbetowe*.
- **16 lutego br.** minęło 81 lat od podpisania przez prezydenta II Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli. Ten mający wówczas moc ustawy akt prawny wprowadził instytucję uprawnień budowlanych, które obecnie są podstawowym dokumentem umożliwiającym wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.
- **18 lutego br.** w siedzibie Izby odbyło się 21. w II kadencji posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, podczas którego m.in.:
 - dokonano analizy realizacji budżetu Izby w 2008 roku, który zamknął się wynikiem dodatnim w kwocie 74 077 zł. Mniejsze od oczekiwanych wpływy z tytułu składek członkowskich zostały skompensowane przychodami z działalności gospodarczej. Tym niemniej, niepokój budzi rosnąca liczba osób składających wnioski o zawieszenie w prawach członka Izby;
 - zapoznano się z przygotowaniem do VIII Zjazdu ŁOIIB, który został zwołany przez Radę w dniu 18 kwietnia br. jako zwyczajny zjazd sprawozdawczy;
 - przeanalizowano stan realizacji uchwał podjętych przez VII Zjazd ŁOIIB oraz wniosków zgłoszonych przez delegatów;
 - podjęto stosowne decyzje w sprawach członkowskich;
 - dostosowano obowiązujące w naszej Izbie procedury obsługi finansowo-księgowej do zmian wprowadzonych od 1 stycznia br. w ustawie z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;
 - w drodze uchwały przyjęto „Regulamin ustalania list kandydatów do odznaczeń, odznak i wyróżnień nadawanych członkom ŁOIIB”;
 - zatwierdzono przedstawione przez kolegę Przewodniczącego „Sprawozdanie z działalności Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2008 roku”;
 - podjęto decyzję o zorganizowaniu III Pikniku Inżynierskiego w dniu 5 czerwca br. w godz. 17.00-22.00, przy założeniu minimalizacji kosztów, które powinny zostać pokryte przez sponsorów;

- wysłuchano informacji na temat szkoleń i kursów organizowanych przez naszą Izbę. Zwrócono uwagę, że należy zrobić wszystko (ze zmianą firmy szkoleniowej łącznie), aby wreszcie doszły do skutku od dawna zapowiadane kursy języków obcych dofinansowywane z Europejskiego Funduszu Społecznego;
- zapoznano się z przygotowaniem zaplanowanymi w związku z organizacją przez naszą Izbę spotkania szkoleniowego Komisji Rewizyjnych 4 Izb (Dolnośląskiej, Łódzkiej, Opolskiej i Śląskiej), które będzie miało miejsce 8-10 maja br. w Łodzi.
- **20 lutego br.** w siedzibie Izby prof. Andrzej Sowa z Politechniki Białostockiej przeprowadził interesujące szkolenie na temat nowych przepisów w zakresie ochrony odgromowej obiektów budowlanych, jakie wprowadzono w związku z wdrożeniem normy PN-EN 62 305. W szkoleniu wzięło udział 48 osób.
- **11 marca br.** w Warszawie odbyło się kolejne plenarne posiedzenie Krajowej Rady PIIB z udziałem gości w osobach: dr. inż. Stanisława Zieleniewskiego, reprezentującego Główny Urząd Nadzoru Budowlanego oraz pani Moniki Majewskiej – Naczelnika Wydziału Przepisów Budowlanych w Ministerstwie Infrastruktury. Podczas posiedzenia m.in.:
 - obejrzano krótką prezentację projektu stadionu w Gdańsku, który zostanie wybudowany przed mistrzostwami Europy w piłce nożnej planowanymi na 2012 rok. Autorem projektu jest jedna z niemieckich firm, ale za to projekt konstrukcyjny tego obiektu zostanie wykonany przez polskich inżynierów budownictwa;
 - w drodze uchwały przyjęto stanowisko w sprawie wniosku do Trybunału Konstytucyjnego, skierowanego 12 stycznia br. przez Rzecznika Praw Obywatelskich, w któ-

23 marca br. – siódma rocznica utworzenia ŁOIIB

rym podważa się konstytucyjność ustaw regulujących funkcjonowanie samorządów zawodowych. Inicjatywa ta spotkała się ze zdecydowaną krytyką Krajowej Rady PIIB. Podkreślono m.in., że w przypadku zniesienia obowiązkowego członkostwa samorząd zawodowy nie miałby realnych możliwości sprawowania pieczy nad należytym wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, a związane z tym obowiązki oraz niemałe koszty musiałyby przejąć administracja rządowa. W toku postępowania, jakie toczyć się będzie przed Trybunałem Konstytucyjnym, Krajowa Rada PIIB wnosić będzie o oddalenie inkryminowanego wniosku;

- wysłuchano informacji kolegi Andrzeja R. Dobruckiego – przewodniczącego Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady – na temat stanu prac nad ustawą o zmianie ustawy Prawo budowlane. Rządowy projekt, który latem 2008 r. został skonsultowany ze środowiskiem podczas 16 konferencji regionalnych (w Łodzi w dniu 30 lipca 2008 r.), utkwiał w Komitecie Integracji Europejskiej. Parlament pracuje natomiast nad projektem poselskim, który po obróbce w senacie ponownie trafi do sejmu. Ponadto, w tych dniach minister infrastruktury ma podpisać nowe rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie;
- wysłuchano relacji prof. Kazimierza Szulborskiego ze spotkania z dziekanami Wydziałów Budownictwa 16 politechnik i 4 uniwersytetów, które odbyło się 21 listopada 2008 r. w siedzibie Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa. Stwierdzono tam m.in., że na kierunku budownictwo kształcą się studenci w 30 uczelniach publicznych i 8 niepublicznych. Koń-

czy je około 10 tys. osób rocznie z tytułami inżyniera lub mgr. inż. budownictwa. Praktycznie wszystkie uczelnie techniczne przestawiły się na trójstopniowy system boloński z przeliczaniem na punkty ECTS (European Credit Transfer System). W niektórych Izbach Okręgowych zdawalność podczas egzaminu na uprawnienia budowlane wynosi prawie 100% (w ŁOIIB ok. 80%), podczas gdy w Stanach Zjednoczonych ok. 30%, a w Niemczech 60-70%. Prawie wszystkie uczelnie wyższe (szczególnie publiczne) borykają się z problemami finansowymi. Szkoły średnie nie potrafią nauczyć matematyki, co w połączeniu z wspomnianymi problemami finansowymi przekłada się na znaczne pogorszenie poziomu i jakości kształcenia. W konkluzji Krajowa Rada postanowiła rozpocząć prace nad rankingiem 53 uczelni kształcących na potrzeby wszystkich specjalności, w których nadaje się uprawnienia budowlane. W klasyfikacji tej zostaną również wymienione uczelnie, których absolwenci nie będą dopuszczani do egzaminu na uprawnienia budowlane;

- przyjęto harmonogram przygotowań do IX Krajowego Zjazdu, który odbędzie się w czerwcu 2010 r.

jako zwyczajny zjazd sprawozdawczo-wyborczy;

- przyjęto uchwały w sprawie nadania złotych i srebrnych honorowych odznak PIIB.
- **17-20 marca br.** w kompleksie hotelowym „Stok” w Wiśle odbyła się XXIV Konferencja z cyklu „Warsztat Pracy Projektanta Konstrukcji”. Tematyką wiodącą były naprawy i wzmocnienia: podłoża gruntowego, fundamentów oraz budowli podziemnych. 18 marca w tymże hotelu odbyło się posiedzenie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB z udziałem przewodniczących Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych. Dokonano na nim m.in. podsumowania działalności w 2008 roku.
- **20 marca br.** w siedzibie Izby dr hab. inż. Tadeusz Urban z Politechniki Łódzkiej przeprowadził interesujące szkolenie, podczas którego omówił błędy popełniane przy projektowaniu konstrukcji płytowo-słupowych oraz sposoby wzmacniania i napraw tego rodzaju konstrukcji żelbetowych. W szkoleniu wzięło udział 47 osób, w tym 39 członków naszej Izby.
- **23 marca br.** w siódmą rocznicę utworzenia Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa dokonano symbolicznego wciągnięcia flagi Izby na maszt usytuowany przed naszą siedzibą.

XII Posiedzenie Rady ŁOIIB (25 marca br.) – mgr inż. Krzysztof Kopacz wygłasza prelekcję nt. odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej

- **25 marca br.** w siedzibie Izby odbyło się dwunaste w obecnej kadencji plenarne posiedzenie Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, podczas którego m.in.:
 - mgr inż. Krzysztof Kopacz – Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB – wygłosił prelekcję na temat: „Odpowiedzialność zawodowa i dyscyplinarna osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na przykładzie ŁOIIB”;
 - omówiono przygotowania do VIII Zjazdu naszej Izby;
 - zatwierdzono uchwałę Prezydium Rady w sprawie przyjęcia „Regulaminu ustalania list kandydatów do odznaczeń, odznak i wyróżnień nadawanych członkom ŁOIIB”;
 - przyjęto sprawozdanie z działalności Rady w 2008 roku, w tym sprawozdanie finansowe Rady za 2008 rok;
 - przyjęto projekt budżetu naszej Izby na 2009 rok, który zostanie przedstawiony do zatwierdzenia przez VIII Zjazd ŁOIIB;
 - wysłuchano informacji przewodniczących: Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego oraz Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB o działalności tych organów w okresie od 10 grudnia 2008 r. do 25 marca 2009 r.
- **27 marca br.** delegacja naszej Izby złożyła wizytę mgr. inż. Wacławowi Filipowiczowi – najstarszemu członkowi Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, który poprzedniego dnia szczęśliwie ukończył 90. rok życia (szerzej opisujemy jubileusz Weterana naszej Izby na str. 25).
- **27-28 marca br.** w Ośrodku Konferencyjnym w podłódzkim Dobieszku obradował XXV Jubileuszowy Zjazd Delegatów Okręgowej Izby Lekarskiej w Łodzi. Podczas uroczystego otwarcia został m.in. odczytany adres, w którym Przewodniczący Rady ŁOIIB obok serdecznych życzeń skierowanych do delegatów wyraził również nadzieję na rychłe i skuteczne usunięcie zagrożeń, jakie od dłuższego czasu utrudniają pracę samorządom zawodowym zrzeszającym osoby wykonujące zawody zaufania publicznego. A mają przecież one konstytucyjny obowiązek sprawowania pieczy nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Podczas drugiego dnia obrad zostały wygłoszone referaty: „Korzyści i zagrożenia wynikające z przekształceń szpitali w spółki prawa handlowego” oraz „Nowe ustawodawstwo w zakresie ochrony zdrowia – wejście w życie oraz podstawowe problemy interpretacyjne”.
- **30-31 marca br.** w Ośrodku Sportu i Rekreacji położonym w Wawrzokowicze koło Bełchatowa Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego zorganizował spotkanie z przedstawicielami Powiatowych Inspektoratów Nadzoru Budowlanego, poświęcone problematyce nadzoru budowlanego na terenie Łodzi i województwa łódzkiego. Honorowymi gośćmi byli: Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego i jego Zastępca, Prezydent Bełchatowa, Wicestarosta powiatu bełchatowskiego, Przewodniczący Rady ŁOIIB oraz Prodziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ.

Pierwszego dnia przede wszystkim uczczono jubileusz dziesięciolecia terenowych struktur nadzoru budowlanego na terenie Łodzi i woj. łódzkiego. Podczas tej uroczystości dr inż. Jacek Szer – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Łodzi – otrzymał adres od Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o następującej treści:

„Szanowny Panie Dyrektorze, uprzejmie proszę o przyjęcie serdecznych gratulacji z okazji jubileuszu dziesięciolecia ustanowienia w naszym kraju terenowych struktur nadzoru budowlanego. W okresie tym w Łodzi oraz w województwie łódzkim powstały, a następnie umocniły się: Wojewódzki Inspektorat oraz Powiatowe Inspektoraty Nadzoru Budowlanego.

W imieniu ponad 7 tysięcy członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, która od początku swojej działalności przywiązuje dużą wagę do skutecznej współpracy z nadzorem budowlanym, składam na ręce Szanownego Pana Dyrektora najserdeczniejsze życzenia jubileuszowe adresowane do wszystkich pracowników nadzoru budowlanego, działających na terenie Łodzi i województwa łódzkiego. Z poważaniem, Andrzej B. Nowakowski – Przewodniczący Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa”.

15 kwietnia br. – wizyta przewodniczącego Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

W drugim dniu odbyła się dyskusja panelowa z udziałem Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej PIIB, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB, Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz Powiatowych Inspektorów Nadzoru Budowlanego.

- **3 kwietnia br.** w siedzibie Izby prof. Dariusz Gawin z Politechniki Łódzkiej przeprowadził ostatnie z serii czterech szkoleń poświęconych problematyce certyfikacji energetycznej budynków i lokali mieszkalnych. W szkoleniu wzięło udział 113 osób, w tym 108 członków Izby. I tym razem padł rekord, tyle że jest to rekord absencji. Bowiernie nie zgłosiło się aż 42 członków ŁOIIB zapisanych uprzednio na to szkolenie, co stanowi aż 28% osób, które zadeklarowały udział w szkoleniu.
- **10 kwietnia br.**, to jest w Wielki Piątek, biuro naszej Izby było nieczynne, o czym informowaliśmy z wyprzedzeniem także na stronach internetowych ŁOIIB.
- **15 kwietnia br.** wizytę w naszej Izbie złożył pan Krzysztof Matras – przewodniczący Rady Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Łodzi.
- **16 kwietnia br.** o godzinie 10.00 w Sali Kinowej Politechniki Łódzkiej odbyła się uroczysta inauguracja Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka (szerzej o tej imprezie piszemy na str. 28).
- **18 kwietnia br.** w dużej sali obrad Rady Miasta Łodzi odbył się VIII Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (sprawozdanie ze zjazdu umieściliśmy na str. 11).
- w okresie **od 20 do 27 kwietnia br.** Łódzkie Towarzystwo Naukowe zorganizowało 9. Festiwal Nauki, Techniki i Sztuki, tym razem pod hasłem: „Ucz się od najlepszych”. W ramach festiwalu w Domu Technika odbyło się szereg odczytów, wykładów oraz wystąpień zorganizowanych m.in. przez działaczy oddziałów łódzkich SEP i SITK RP.

• **22 kwietnia br.** w Warszawie odbyło się kolejne plenarne posiedzenie Krajowej Rady PIIB, podczas którego m.in.:

- wysłuchano informacji kolegi Andrzeja R. Dobruckiego – przewodniczącego Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady – na temat toczących się w sejmie RP prac związanych ze zmianami w szeroko rozumianym prawie budowlanym. Ponadto, w Ministerstwie Infrastruktury powstaje projekt zmiany rozporządzenia w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie;
- prawnicy Krajowej Izby złożyli dość obszerną informację na temat ostatniego postanowienia Sądu Najwyższego, dotyczącego zlikwidowanej uchwałą Krajowej Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z siedzibą w Zielonej Górze. Sąd Najwyższy uchylił wszystkie poprzednie wyroki w tej sprawie wraz z apelacją złożoną przed Sądem Okręgowym w Poznaniu, jak również odrzucił pozwy sądowe złożone przez grupę byłych działaczy byłej Izby Okręgowej w Zielonej Górze;
- podjęto uchwałę zmieniającą uchwałę Krajowej Rady z 5 listopada 2008 r. w sprawie wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zba-

danie zgodności z przepisami Konstytucji RP przepisu art. 15 ust. 3 Ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane;

- przyjęto sprawozdanie Krajowej Rady PIIB z działalności w 2008 roku, przedstawione przez kolegi Janusza Rymusę – Sekretarza Krajowej Rady;
- przyjęto informacje o sprawozdaniach z działalności w 2008 roku Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, Krajowego Sądu Dyscyplinarnego oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej;
- wysłuchano informacji o pracach kontrolnych prowadzonych w Krajowej Izbie przez Krajową Komisję Rewizyjną;
- podjęto uchwałę o nadaniu honorowych odznak Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa;
- członkowie Prezydium Krajowej Rady złożyli krótkie relacje dotyczące zjazdów, jakie odbyły się we wszystkich 16 okręgach;
- wysłuchano informacji złożonej przez prof. Wojciecha Radomskiego – wiceprezesa Krajowej Rady – na temat zebrania Zarządu European Council of Engineer Chambers, które odbyło się 28 marca br. w Krakowie;

dokończenie na str. 10

Nasza Izba w statystyce

(dane z 4 maja 2009 r.)

Aktualnie na liście członków naszej Izby umieszczonych jest **7330** osób, które pełnią samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w niżej wymienionych specjalnościach:

- konstrukcyjno-budowlanej 3840 . . (52,39%)
- instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych . . 1495 . . (20,40%)
- instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych 1260 . . (17,19%)
- drogowej 317 . . (4,32%)
- wodno-melioracyjnej* 155 . . (2,11%)
- kolejowej 93 . . (1,27%)
- telekomunikacyjnej 62 . . (0,85%)
- architektonicznej 61 . . (0,83%)
- mostowej 47 . . (0,64%)

* Decyzje o stwierdzeniu przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności wodno-melioracyjnej były wydawane w okresie od 1 kwietnia 1975 r. do 31 grudnia 1994 r. i pozostały w mocy zgodnie z zasadą zachowywania praw dobrze nabytych.

Dane statystyczne o członkach ŁOIIB według kryteriów:

wykształcenia:

- 3800 inżynierów stanowi 51,84% członków Izby,
- 3265 techników stanowi 44,54% członków Izby,
- 265 majstrów stanowi 3,62% członków Izby.

wieku:

- 492 członków (6,71%) w wieku od 26 do 35 lat,
- 735 członków (10,03%) w wieku od 36 do 45 lat,
- 2328 członków (31,76%) w wieku od 46 do 55 lat,

Należy dodać, że pełne prawa członka samorządu zawodowego inżynierów budownictwa posiada 6779 osób, ponieważ 517 osób zostało zawieszonych na swój wniosek z powodu czasowego zaprzestania wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, a 34 osoby zostały zawieszony na wniosek Skarbnika Rady Izby na skutek nieuiszczenia składek członkowskich przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

- 2851 członków (38,89%) w wieku od 56 do 65 lat,
- 924 członków (12,61%) w wieku powyżej 65 lat.

płci:

W naszym gronie mamy 862 Koleżanki (11,76%) oraz 6468 Kolegów (88,24%).

miejsca zamieszkania:

dzielnica Łódź-Bałuty	1005 . .	(13,71%)
dzielnica Łódź-Polesie	790 . .	(10,77%)
dzielnica Łódź-Górna	612 . .	(8,35%)
dzielnica Łódź-Widzew	610 . .	(8,32%)
powiat bełchatowski	456 . .	(6,22%)
powiat zgierski	363 . .	(4,95%)
Piotrków Trybunalski	336 . .	(4,58%)
powiat pabianicki	329 . .	(4,48%)
powiat sieradzki	254 . .	(3,46%)
dzielnica Łódź-Śródmieście	245 . .	(3,34%)
powiat tomaszowski	239 . .	(3,26%)
powiat radomszczański	222 . .	(3,03%)
powiat kutnowski	216 . .	(2,94%)
Skierniewice	198 . .	(2,70%)
powiat łódzki wschodni	182 . .	(2,48%)
powiat piotrkowski	175 . .	(2,38%)
powiat łowicki	170 . .	(2,32%)
powiat wieluński	163 . .	(2,22%)
powiat opoczyński	158 . .	(2,15%)
powiat zduńskowolski	105 . .	(1,43%)
powiat łaski	96 . .	(1,31%)
powiat pajęczański	85 . .	(1,16%)
powiat rawski	75 . .	(1,02%)
powiat skierniewicki	73 . .	(0,99%)
powiat poddębicki	65 . .	(0,88%)
powiat łęczycki	52 . .	(0,71%)
powiat brzeziński	34 . .	(0,46%)
powiat wierzuszowski	28 . .	(0,38%)

PZITB po 75 latach

Wywiad z dr. inż. Janem Kozickim, doc. PŁ – Przewodniczącym OŁ PZITB

W tym roku przypada 75-lecie Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Jaki jest udział Oddziału Łódzkiego w uroczystościach jubileuszowych?

Obchody 75-lecia PZITB mają dla nas szczególne znaczenie, zarówno na szczeblu Zarządu Głównego jak i w poszczególnych oddziałach terenowych. Stały się okazją do zacieśnienia więzi między członkami Związku, pozwalają uhonorować zasłużonych i najaktywniejszych członków Stowarzyszenia. Stworzono forum (specjalne okolicznościowe wydawnictwo), aby zaprezentować osiągnięcia Oddziałów. W Łodzi planujemy okolicznościowe spotkania z przedstawicielami środowiska zawodowego i naukowego oraz wspólne działania z Łódzką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa. Będziemy mieli okazję bliżej zaprezentować Stowarzyszenie kolegom z koła studenckiego (możemy pochwalić się udziałem ponad trzydziestu studentów). Kulminacyjnym momentem będzie nadzwyczajny zjazd w Warszawie.

Jakie zadania stoją obecnie przed Związkiem i jak są one realizowane? Jakie znaczenie ma dzisiaj PZITB?

Można powiedzieć, że mamy za sobą okres trudności ekonomicznych i zmniejszającej się popularności Stowarzyszenia w środowisku, związanych z przekształceniami w budownictwie na przełomie wieku. Obecnie mamy dobre kontakty ze środowiskiem zawodowym, z ŁOIIB oraz ze środowiskiem naukowym Politechniki Łódzkiej. Wyraźnie zaznacza się działalność Komisji Nauki Oddziału Łódzkiego. Rośnie rola Stowarzyszenia w środowisku. Przycho-
dzą do nas nowi członkowie i reaktywują się ci, którzy stracili z nami kontakt. Od ponad pół roku pomyślnie układa się współpraca ze studentami, którzy

stworzyli własne koło. Mamy podpisane porozumienie o współpracy z ŁOIIB, a obowiązki wynikające ze współpracy ŁOIIB, PZITB i Politechniki Łódzkiej wzajemnie się uzupełniają.

Podstawowym zadaniem pozostaje jednak zwiększenie szeregów Stowarzyszenia i uświadomienie jego nowej roli w środowisku – jako łącznika spinającego młodych ludzi startujących w zawodzie z tymi, którzy powoli się z niego wycofują. Chcemy wykorzystywać autorytety do pokazywania wzorcowych postaw zawodowych.

Obecnie w Oddziale stwarzamy organizacyjne i motywacyjne warunki dla promowania PZITB w środowisku studenckim. Studenci biorą udział w spotkaniach całego Oddziału. Pomagamy im organizować atrakcyjne wycieczki, jako członkowie Stowarzyszenia mają łatwiejszy kontakt z ŁOIIB, zaopatrywani są w prasę techniczną, umożliwiamy im także wykonywanie dyplomów związanych z konkretnymi potrzebami środowiska łódzkiego.

Poświęciłem sporo uwagi współpracy ze studentami, ale są oni naszą nadzieją na obniżenie nieco średniej wieku Stowarzyszenia.

Jest Pan prodziekanem Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ, pełnomocnikiem Rady ŁOIIB ds. programów kształcenia oraz przewodniczącym OŁ PZITB. W jaki sposób te trzy instytucje ze sobą współpracują, w szczególności w zakresie kształcenia profesjonalnej kadry technicznej budownictwa?

Konieczność współpracy między Polską Izbą Inżynierów Budownictwa i uczelniami kształcącymi w zawodach budowlanych jest potrzebą chwili. Wnioski wypływające z moich spotkań jako przedstawiciela uczelni na spotkaniach dziekanów z kierownictwem PIIB nie napawają optymizmem. Droga do uformowania właściwej zawodowej sylwetki absolwenta uczelni jest jeszcze daleka. Naszych przyszłych kolegów kształcą bardzo różne uczelnie, a jasno sprecyzowane wymagania dotyczą tylko części programów i w małym stopniu przedmiotów kierunkowych. Wprowadzenie trzystopniowego systemu nauczania sprzyja rozwojowi intelektualnemu oraz rozwojowi zainteresowań absolwenta. Proces kształcenia jest też „rozluźniany” wprowadzeniem „Proce-

dr inż. Jan Kozicki, doc. PŁ

Urodził się 8 grudnia 1947 r. w Łodzi. W 1968 r. rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Łódzkiego PŁ, gdzie uzyskał dyplom inżyniera (1973 r.), stopień magistra (1974 r.), a w 1980 r. obronił pracę doktorską, dotyczącą problemów przebiega w ustrojach płytowo-słupowych. Od 1973 r. jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym PŁ. Jako autor lub współautor opublikował 55 artykułów i referatów. Kierował ponad 50 pracami naukowo-badawczymi w Katedrze Budownictwa Betonowego. Promotor około 100 prac dyplomowych, wielokrotnie nagradzanych. Był prodziekanem ds. studenckich w latach 1990-1996 i 1999-2005, pełni tę funkcję również w kadencji 2008-2012. Jest pełnomocnikiem Rady ŁOIIB ds. programów kształcenia. Od 1997 r. pełni funkcję przewodniczącego Zarządu Oddziału Łódzkiego PZITB.

su Bolońskiego”. Jeśli nie zostaną opracowane wspólnie wymagania w odniesieniu do efektów kształcenia, absolwenci mogą nie wynosić z uczelni wymaganego zasobu wiedzy.

W przypadku łódzkiego podwórka współpraca ŁOIIB z Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska jest co najmniej poprawna. Wynika to ze zrozumienia roli kształcenia dla potrzeb zawodu zarówno przez Dziekana Wydziału, jak i jego współpracowników oraz znacznej części Rady Wydziału. Dotyczy to zarówno programów nauczania jak i realizowanych praktyk. Potrzebne jest jednak jasne stanowisko Izby w stosunku do wymagań stawianych absolwentom. Ułatwiłoby to podejmowanie decyzji w zakresie rekrutacji kandydatów na II etap studiów.

Istotny wkład na etapie tworzenia siatek programowych wniosła Komisja Nauki Oddziału Łódzkiego PZITB.

Analizując potrzeby środowiska zawodowego, postulujemy otwieranie no-

wych kierunków kształcenia na studiach stacjonarnych (np. drogi i mosty).

W jakim kierunku idą zmiany na Wydziale? Jakich inżynierów kształci dzisiaj Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej?

Mogę z całą odpowiedzialnością stwierdzić, że absolwenci Wydziału są generalnie dobrze przygotowani merytorycznie. Na Wydziale staramy się utrzymać dobry poziom kształcenia, ukierunkowany na wymagania środowiska zawodowego. Poprzez spotkania z kierownictwem wiodących firm staramy się uświadamiać studentom oczekiwania środowiska. Jest to niewątpliwie czynnik motywujący.

Wylimowanie przypadkowości w kierowaniu na praktyki też buduje zawodowe morale przyszłego absolwenta. Oczywiście, nie dotyczy to jeszcze

wszystkich, ale możliwości zostały stworzone.

Jest Pan cenionym projektantem i rzeczoznawcą, naukowcem i działaczem. Co ze swoich doświadczeń chciałby Pan przekazać młodym inżynierom?

W pracy inżyniera wymagana jest rzetelność, dociekliwość, systematyczność i konsekwencja oraz wiedza. Doświadczenie przychodzi z wiekiem, pod warunkiem czynnego udziału w życiu zawodowym. Dobry inżynier musi stosować się do zasad etyki zawodowej. Musi umieć i lubić współpracować z innymi i w końcu – musi umieć kierować zespołem ludzi. Nie można być dobrym inżynierem, nie lubiąc tego zawodu. Idąc ulicą nigdy nie zapominam, że jestem w „rodzinie budowlarzy”, którzy stworzyli to, co mnie otacza i integruję się z nimi.

*przygotowała
Renata Włostowska*

Jubileuszowe rozważania

Bieżący rok bogaty jest w okrągłe rocznice wydarzeń, które śmiało można nazwać historycznymi a niekiedy nawet przełomowymi w historii naszej państwowości. Zauważył to już Andrzej Bratkowski w swoim stałym kąciku zatytułowanym *W największym skrócie* („Kwartalnik Łódzki” nr 22), umieszczając wśród nich również 75. rocznicę powstania Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych (w skrócie PZIB), któremu to wydarzeniu chciałbym poświęcić słowa kilka.

Na początku powinienem się wytłumaczyć, dlaczego w biuletynie informacyjnym Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa dość dużo uwagi poświęcamy jednemu ze Stowarzyszeń, podczas gdy w styczniu 2004 r. podpisaliśmy porozumienie o współpracy z dwunastoma Oddziałami siedmiu Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych działających na terenie Łodzi i wojewódz-

stwa łódzkiego w obszarze szeroko rozumianego budownictwa. Wśród nich jest na przykład Stowarzyszenie Elektryków Polskich (SEP), legitymujące się aż dziewięćdziesięcioletnią tradycją. Idąc dalej tym tropem, można by jeszcze wymienić argument, że na liście członków ŁOIIB można znaleźć przedstawicieli tak odmiennych profesji jak na przykład: mechanizator rolnictwa, chemik, leśnik, włókiennik, hutnik, geolog górniczy, odlewnik, radiotechnik, geodeta, inżynier dowódca czy technik normowania.

Zgodnie z zapisami Ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów na listę członków naszej Izby mogą zostać wpisane osoby legitymujące się uprawnieniami budowlanymi do projektowania lub do kierowania robotami budowlanymi w co najmniej jednej z 9 specjalności wymienionych w obowiązującej Ustawie z 7 lipca

1994 r. – Prawo budowlane. Zatem w świetle zapisów art. 17 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej **zawód zaufania publicznego** wykonują osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie niezależnie od tego, jaki jest ich zawód wyuczony.

Nie można jednak zapominać, że przedstawiciele specjalności konstrukcyjno-budowlanej (do 1975 roku nazywanej konstrukcyjno-inżynieryjną) stanowią ponad połowę członków każdej Okręgowej Izby, a po dodaniu specjalności, które się ostatnio z niej wydzieliły, czyli drogowej i mostowej, otrzymamy – w przypadku Łódzkiej Izby – 57,2% ogółu członków.

Wydaje się, że w ostatecznym rozstrzygnięciu omawianej kwestii pomoże nam cofnięcie się do korzeni nowożytnego budownictwa, które przez wieki było rzemiosłem wykonywanym przez majstrów cechowych wykonujących z drewna, kamieni lub cegieł pomniejszych budynki i budowle, a pod nadzorem architektów bardziej wyrafino-

wane obiekty, takie jak kościoły, pałace lub zamki.

Jednocześnie już za czasów Cesarstwa Rzymskiego, a później w okresie średniowiecza, rozwijało się budownictwo do celów militarnych i prawdopodobnie wtedy narodził się protoplasta inżyniera – „ingeniator” od łacińskiego *ingenium* oznaczającego talent, zdolność. Pierwszą uczelnią kształcąca cywilnych inżynierów była utworzona w 1747 r. w Paryżu École Centrale des Ponts et Chaussées (Centralna Szkoła Mostów i Dróg). Natomiast na terenach byłej I Rzeczypospolitej od połowy XIX wieku lwowska Szkoła Politechniczna kształciła pierwsze pokolenia inżynierów dróg i mostów, którzy projektowali oraz kierowali budową linii kolejowych, dróg oraz różnego rodzaju obiektów inżynierskich.

Na początku XX wieku nastąpił rozwój konstrukcji żelbetowych oraz stalowych, co w połączeniu z koniecznością odbudowy zniszczonych w wyniku I wojny światowej terenów nowo powstałej II Rzeczypospolitej Polskiej pociągnęło za sobą zapotrzebowanie na pracę inżynierów-konstruktorów, do grona których dołączyli absolwenci Politechniki Warszawskiej, której Wydział Inżynierii również kształcił inżynierów dróg i mostów. Utworzyli oni w 1924 roku Koło Inżynierów Dróg i Mostów, które wkrótce wystąpiło ze skargą do Najwyższego Trybunału Administracyjnego na decyzję Ministerstwa Robót Publicznych, kwestionującą prawo inżynierów do kierowania robotami budowlanymi. Trybunał prawomocnym orzeczeniem, wydanym 18 maja 1927 r., nakazał ustawowe uregulowanie uprawnień budowlanych dla inżynierów, co zostało wkrótce zrealizowane w Rozporządzeniu Prezydenta RP z 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, które zawierało m.in. 14 artykułów (od art. 358 do art. 371), określających przygotowanie zawodowe osób posiadających uprawnienia do pracy na stanowisku „technicznego kierownika robót (budowy)”. Osobom tym przysługiwało również „pra-

wo sporządzania projektów robót, do kierowania którymi są upoważnione”.

Ten mający wówczas moc ustawy akt prawny okazał się nie tylko swego rodzaju „Konstytucją budowlaną”, lecz miał również fundamentalne znaczenie dla całego środowiska kadry technicznej budownictwa. Stworzył bowiem ramy prawne umożliwiające funkcjonowanie i rozwój współcześnie rozumianego zawodu inżyniera budowlanego, a także wprowadził nową jakość – **uprawnienia budowlane**, które do dzisiaj stanowią podstawę pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, które to funkcje w 2000 roku uzyskały status zawodu zaufania publicznego.

Trzeba wiedzieć, że od początku zakres nadawanych uprawnień był uzależniony od poziomu wykształcenia. Choć tego nie nazywano wprost (tak jak obecnie), osobom z wykształceniem średnim nadawano uprawnienia w ograniczonym zakresie. Absolwenci wydziałów inżynierii lądowej lub wodnej państwowych politechnik – na podstawie art. 362 tego rozporządzenia – po wylegitymowaniu się trzyletnią praktyką w wykonawstwie oraz złożeniu egzaminu z przepisów prawnych, otrzymywali uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi, co automatycznie upoważniało ich do sporządzania projektów konstrukcyjnych i instalacyjnych. Osoby te mogły również uzyskać uprawnienia do sporządzania projektów architektonicznych, po wykazaniu się praktyczną umiejętnością sporządzania takich projektów.

Absolwenci wszelkiego typu średnich szkół budowlanych mogli natomiast uzyskać uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi przy wznoszeniu budynków o prostych konstrukcjach z wyjątkiem „budynków większych o skomplikowanych konstrukcjach żelaznych, żelazo-betonowych i innych”. Aby osiągnąć ten cel, musieli odbyć pięcioletnią praktykę na budowie oraz wykazać się znajomością przepisów prawnych; otrzymywali wtedy tytuł zawodowy budowniczego.

Taki stan prawny utrzymał się do 13 sierpnia 1961 r., kiedy to weszła w życie Ustawa z 31 stycznia 1961 r. – Prawo budowlane, która m.in. do „osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie” zaliczyła majstra budowlanego oraz ustanowiła cztery „specjalności techniczno-budowlane”: architektoniczną, konstrukcyjno-inżynierską, instalacji i urządzeń sanitarnych, instalacji i urządzeń elektrycznych.

W tym czasie architekci byli bardziej aktywni, co przejawiało się m.in. większą liczbą utworzonych stowarzyszeń, jak również rozpoczęciem już w latach trzydziestych prac nad projektem ustawy powołującej samorząd zawodowy. Początkowo planowano powołanie dwóch osobnych izb – jednej dla architektów a drugiej dla inżynierów. Jednak po wielomiesięcznej dyskusji Rada Związku Stowarzyszeń Architektów Polskich (ZSAP) doprowadziła do opracowania jednego **projektu ustawy „Prawo o Izbie Budowlanej”**, który 12 lipca 1933 r. został złożony (wraz z uzasadnieniem) ministrowi spraw wewnętrznych. Wydaje się, że twórcom tego aktu prawnego należą się wyrazy najwyższego uznania, albowiem sformułowali go w sposób rozważny i daleki od partykularyzmów, czego dowodem może być fakt, że zrezygnowano z podziału na Izbę Architektów i Izbę Inżynierów. Jak to ujął ówczesny Prezes Rady ZSAP: „Izba Architektów bowiem pozostawiłaby poza nawiasem całe rzesze osób, posiadających uprawnienia budowlane i z uprawnień tych w pracy zawodowej korzystających, natomiast izba inżynierska składałaby się z ludzi o różnych specjalnościach technicznych, wykonujących zawód w zupełnie odmiennych warunkach faktycznych i prawnych.”

Wielką zasługą wspomnianego już Koła Inżynierów Dróg i Mostów było doprowadzenie do Zjazdu Założycielskiego, który odbył się 4-5 maja 1934 r. w gmachu Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie przy ul. Tadeusza Czackiego 3/5. Wzięło w nim udział 150 parających się budownictwem inżynie-

rów, którzy powołali do życia Polski Związek Inżynierów Budowlanych. Celem tego stowarzyszenia w pierwszym rzędzie była „obrona interesów zawodowych i ekonomicznych inżynierów budowlanych” (cytat ze Statutu PZIB). Warto wspomnieć, że w gronie 13 członków Honorowego Komitetu Organizacyjnego Zjazdu Inżynierów Budowlanych znalazł się jeden łodzianin – inż. Stanisław Brzozowski.

Prezesem PZIB został wybrany inż. Andrzej Pszenicki – cieszący się szacunkiem społeczności inżynierskiej profesor Politechniki Warszawskiej. Podczas II Walnego Zjazdu, który odbył się 16 lutego 1936 roku w Katowicach, zostało powołanych pierwsze 6 Oddziałów: Stołeczny, Morski (z siedzibą w Gdyni), Śląsko-Dąbrowski (z siedzibą w Katowicach), Krakowski, Lwowski i Poznański. Łodzianie na swój Oddział musieli natomiast poczekać do 14 września 1937 roku, kiedy to obradujący we Lwowie III Walny Zjazd powołał kolejne dwa: Łódzki i Pomorski (z siedzibą w Toruniu). Gwoli prawdy trzeba zaznaczyć, że Oddział Łódzki nieoficjalnie funkcjonował już od wiosny 1936 r., zrzeszając 35 osób. Na początku oficjalnej działalności w III kadencji władz PZIB przewodniczącym wybrano inż. Stanisława Więckowskiego, a liczba członków wzrosła do 50 osób, podczas gdy cały Związek zrzeszał w 1939 roku 810 inżynierów,

spośród których prawie połowa należała do Oddziału Stołecznego.

Polski Związek Inżynierów Budowlanych wraz z trzynastoma innymi stowarzyszeniami inżynierskimi utworzył Naczelną Organizację Inżynierów, której Zjazd Założycielski miał miejsce 1 grudnia 1935 r. w Warszawie. Obaj delegaci PZIB weszli w skład Prezydium NOI – inż. Jerzy Nechay pełnił funkcję skarbnika, a jego zastępcą był inż. Władysław Skoczek. Równolegle funkcjonowała Naczelna Organizacja Stowarzyszeń Techników.

Po zakończeniu II wojny światowej członkowie Zarządu Głównego IV kadencji powołali Komitet Organizacyjny, który przygotował na 24 listopada 1945 r. Nadzwyczajne Walne Zebranie Oddziału Warszawskiego, podczas którego m.in. wybrano Tymczasowy Zarząd Główny V kadencji z prezesem inż. Wacławem Paszkowskim. Oddział Łódzki PZIB reaktywował swoją działalność 8 sierpnia 1946 r., kiedy to 30 członków wybrało na przewodniczącego inż. Stanisława Godzinę. Sytuacja była złożona, ponieważ od 1945 r. w Łodzi działała tzw. Sekcja Budowlana, grupująca ponad stu członków, w większości techników, a 9 października 1947 r. odbyło się zebranie organizacyjne Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Budownictwa (SITB). Wcześniej bowiem władze państwowe doprowa-

dziły do powstania w 1945 r. Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT), w ramach której na początku 1946 r. zostało utworzone Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Budownictwa.

W rezultacie **14-15 czerwca 1948 roku** w Warszawie odbył się Zjazd, podczas którego nastąpiło połączenie PZIB i SITB w jedno stowarzyszenie o nazwie Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa (PZITB). Wcześniej połączenia dokonano w poszczególnych Oddziałach; w Łodzi stało się to 25 maja 1948 roku, kiedy to w wyniku Walnego Zgromadzenia Połączeniowego powstał Oddział Łódzki PZITB.

Po 1990 roku Zarząd Główny PZITB postanowił nawiązać do tradycji przedwojennej i dlatego w 1992 r. zmieniono numerację Krajowych Zjazdów, a 2 marca 1996 r. Nadzwyczajny XXXVI Krajowy Zjazd Delegatów PZITB w Białymstoku przyjął nowy statut, gdzie w § 2 zapisano: „PZITB jest kontynuatorem Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych, utworzonego **4 maja 1934 r.**”.

Tak więc nieprzypadkowo już w numerze 21. „Kwartalnika Łódzkiego” zamieściliśmy pierwszą część artykułu *Jubileusz Oddziału Łódzkiego PZITB*, a w bieżącym numerze zamieszczamy wywiad z doc. Janem Kozickim – przewodniczącym Oddziału Łódzkiego PZITB.

Andrzej B. Nowakowski

dokończenie ze str. 5

- przyjęto terminarz zebrań Krajowej Rady i jej Prezydium w II półroczu 2009 r.
- Tego samego dnia o godz. 15.30 odbyło się uroczyste otwarcie siedziby Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, która mieści się teraz w budynku przy ul. 1 sierpnia 36B w Warszawie.
- **23 kwietnia br.** w łódzkim Muzeum Sztuki Współczesnej obradował na wyjazdowym posiedzeniu Zarząd Komitetu Nauki PZITB. Zaproszeni byli również wszyscy członkowie Ko-

misji Nauki Oddziału PZITB w Łodzi. W części naukowej zostały wygłoszone 4 referaty: „Zabudowa Łodzi w XIX wieku w dokumentacji geodezyjnej” autorstwa prof. Mariana Czochańskiego; „Problematyka konstrukcyjna zamierzenia inwestycyjnego – Centrum Manufaktura” autorstwa doc. Jana Kozickiego; „Żeliwo w XIX-wiecznych obiektach przemysłowych” autorstwa dr. hab. inż. Tadeusza Urbana; „Wieże fabryczne – elementy krajobrazu Łodzi” autorstwa dr. inż. arch. Włodzimierza Adamiaka.

- **24 kwietnia br.** w siedzibie Izby prof. Artem Czkwianianc z Katedry

Budownictwa Betonowego PŁ przeprowadził interesujące szkolenie na temat modernizacji starych obiektów fabrycznych z punktu widzenia projektanta konstrukcji oraz rzeczoznawcy budowlanego. W szkoleniu wzięło udział 31 osób.

- Tego samego dnia w Bełchatowie dr inż. Jacek Szer – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego – przeszkolił 40 osób z problematyki prawa budowlanego w zakresie uzyskiwania pozwoleń na użytkowanie obiektów budowlanych a także z zakresu okresowych przeglądów tych obiektów.

Sprawozdanie z VIII Zjazdu ŁOIIB

18 kwietnia br. tradycyjnie już w dużej sali obrad Urzędu Miasta Łodzi odbył się VIII Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. W obradach wzięło udział 119 delegatów (na 155 uprawnionych) oraz zaproszeni goście:

- mgr inż. Hanna Zdanowska – poseł na Sejm RP,
- dr inż. Jan Michajłowski – dyrektor Wydziału Infrastruktury Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego,
- dr Andrzej Dzierbicki – dyrektor Departamentu Infrastruktury Urzędu Marszałkowskiego,
- mgr inż. arch. Wiesław Makal – dyrektor Wydziału Administracji Architektoniczno-Budowlanej Urzędu Miasta Łodzi,
- doc. Jan Jeruzal – Prodziekan ds. Studenckich Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej,
- dr inż. Jacek Szer – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego,
- mgr inż. Andrzej Roch Dobrucki – Wiceprezes Krajowej Rady PIIB.

W swoich przemówieniach goście honorowi pozytywnie ocenili dotychczasową współpracę z ŁOIIB, zwrócili także uwagę na problemy i wyzwania związane ze zmianami legislacyjnymi w podstawowych dokumentach – tj. ustawie Prawo budowlane oraz ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym. Poruszono również temat kształcenia w wyższych szkołach technicznych i odpowiedniego przygotowania do zawodu. Wskazywano także na sprawy związane z kwestią etyki zawodowej inżynierów budownictwa.

Nie zapomniano również o Koleżankach i Kolegach, którzy odeszli na zawsze w okresie od ostatniego Zjazdu, czcząc ich pamięć chwilą ciszy i skupienia.

Nad prawidłowym przebiegiem obrad czuwało prezydium: Piotr Parkitny (pre-

wodniczący), Bogdan Wrzeszcz, Wojciech Hanuszkiewicz (wiceprzewodniczący), Elżbieta Janeczek (sekretarz). Powołano również Komisję Uchwał i Wniosków (Piotr Filipowicz – przewodniczący, Wiesław Sienkiewicz – sekretarz, Kazimierz Jakubowski, Andrzej Krześciński, Danuta Ułańska, Janusz Wiśniński) oraz Komisję Mandatową (Jacek Kałużka – przewodniczący, Jan Cichocki – sekretarz, Sławo-

mir Najgiebauer, Jolanta Orechwo, Jerzy Żak).

Po złożeniu sprawozdań przez przewodniczących organów ŁOIIB (Rady, Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Komisji Rewizyjnej) na wniosek Okręgowej Komisji Rewizyjnej Zjazd udzielił Radzie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa absolutorium za rok 2008.

W dyskusji delegaci skoncentrowali się na omówieniu problemów i zagrożeń związanych z nowelizacją Prawa budowlanego, wskazując przy tym na

Sprawozdanie z działalności za rok 2008

Fundacji Wspierania Seniorów Środowisk Inteligenckich w Łodzi

(zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 maja 2001 roku w sprawie ramowego zakresu sprawozdania z działalności fundacji, Dz. U. z 22 maja 2001 roku nr 50, poz. 529).

1) **Nazwa:** Fundacja Wspierania Seniorów Środowisk Inteligenckich

Adres i siedziba: ul. Czerwona 3, 93-005 Łódź

Numer i data wpisu do KRS: 0000232649, 19.05.2005 r.

REGON: 100042254

Zarząd Fundacji:

- Roman Wieszczyk – Prezes Zarządu,
- Jerzy Ciesielski – Wiceprezes Zarządu,
- Grzegorz Cieślak – Sekretarz Zarządu,
- Małgorzata Kaczmarska-Banasiak – Członek Zarządu,
- Grzegorz Jegier – Członek Zarządu.

Cele statutowe Fundacji: (określone w statucie Fundacji, uchwalonym w dniu 22 grudnia 2004 roku, ze zmianami wprowadzonymi przez Fundatorów uchwałą z dnia 31.03.2005 r., zarejestrowanym w KRS w dniu 19.05.2005 r.):

- a) Działalność charytatywna oraz ochrona i promocja zdrowia osób ze środowisk inteligenckich, które zakończyły działalność zawodową (seniorów środowisk inteligenckich),
 - b) Wspieranie, wspomaganie i promowanie inicjatyw dotyczących różnorodnych form aktywności społecznej seniorów środowisk inteligenckich,
 - c) Przyczynianie się do rozwoju wszelkich form działalności kulturalnej, oświatowej i rekreacyjnej dla seniorów środowisk inteligenckich.
- 2) **Zasady, formy i zakres działalności statutowej:**
- a) Gromadzenie danych i informacji na temat problemów opiekuńczych mieszkaniowych, medycznych i kulturalnych seniorów środowisk inteligenckich;
 - b) Organizowanie pomocy materialnej dla seniorów środowisk inteligenckich i ich rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej;
 - c) Organizowanie wykładów służących przekazaniu wiedzy na temat ochrony zdrowia;
 - d) Organizowanie pomocy lekarskiej dla seniorów środowisk inteligenckich;
 - e) Organizowanie i finansowanie budowy oraz administrowanie Domu Seniora Środowisk Inteligenckich;
 - f) Organizowanie kół zainteresowań służących przekazywaniu wiedzy, prowadzeniu amatorskiej działalności artystycznej oraz organizowaniu rekreacji dla seniorów środowisk inteligenckich;

- g) Współpraca z osobami i instytucjami prowadzącymi działalność w zakresie objętym działalnością Fundacji.

Działalność Fundacji w roku 2008:

- a) W ciągu roku kontynuowano działania związane z przygotowaniem projektu koncepcyjnego Ośrodka Seniora.
- b) W grudniu 2008 r. rozpoczęto kampanię reklamową zachęcającą do odpisów 1% podatku na rzecz Fundacji. Kampania była prowadzona w Internecie na stronie Fundacji i poprzez samorządy fundatorów (zostały rozesłane informacje do członków samorządów).
- 3) **Fundacja nie prowadziła w roku 2008 działalności gospodarczej.**
- 4) **Uchwały Zarządu Fundacji w roku 2008:**
- a) Uchwała nr 1/2008 z dnia 29.05.2008 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności i sprawozdania finansowego za rok 2007 oraz przedstawienia ich do zatwierdzenia Radzie Fundacji.
- 5) **Przychody Fundacji w roku 2008** – 32 806,73 zł, w tym:
- a) darowizny – 32 801,01 zł,
b) pozostałe przychody – 5,72 zł.
- 6) **Koszty Fundacji w roku 2008** – 3 301,95 zł, w tym:
- a) realizacja celów statutowych – 300,00 zł,
b) administracja (czynsze, opłaty telefoniczne, pocztowe itp.) – 2 990,00 zł,
c) wynagrodzenia – brak,
d) działalność gospodarcza – brak,
e) pozostałe koszty – 11,95 zł.
- 7) **Wybrane dane finansowe** dotyczące działalności Fundacji w roku 2008:
- a) zatrudnienie w Fundacji – w 2008 roku Fundacja nie zatrudniała pracowników,
b) łączna kwota wynagrodzeń tytułem umowy o pracę wypłaconych przez Fundację – w 2008 roku Fundacja nie wypłaciła żadnych wynagrodzeń,
c) łączna kwota wynagrodzeń wypłaconych członkom Zarządu i innym organów Fundacji – w 2008 roku Zarząd Fundacji nie pobierał żadnego wynagrodzenia,
d) wydatki tytułem umów-zlecenia – w roku 2008 Fundacja nie wypłaciła tytułem umowy-zlecenia żadnego wynagrodzenia,
e) pożyczki udzielone przez Fundację – w 2008 roku Fundacja nie udzieliła żadnych pożyczek,
f) kwoty ulokowane na rachunkach bankowych – do końca 2008 roku Fundacja nie posiadała żadnych lokat bankowych,
g) papiery wartościowe, udziały i akcje nabyte przez Fundację – w 2008 roku Fundacja nie nabyła żadnych papierów wartościowych, udziałów i akcji,
h) nieruchomości nabyte przez Fundację – w 2008 roku Fundacja nie nabyła żadnych nieruchomości,
i) nabyte pozostałe środki trwałe – w 2008 roku Fundacja nie nabyła żadnych środków trwałych,
j) aktywa i zobowiązania Fundacji – stan aktywów obrotowych Fundacji na koniec roku 2008 wyniósł 92 919,31 zł, zaś zobowiązań – 200,00 zł.
- 8) **Działalność Fundacji zlecona przez podmioty państwowe i samorządowe** – brak.
- 9) **Zobowiązania podatkowe Fundacji i składane przez nią deklaracje podatkowe.**
Za rok 2008 zobowiązania dotyczące budżetu, z tytułu ciężących zobowiązań podatkowych, nie wystąpiły. Deklaracje podatkowe były sporządzane terminowo i przekazywane do właściwego urzędu skarbowego.
- 10) **Kontrola działalności Fundacji** – w 2008 roku nie przeprowadzono kontroli działalności Fundacji.

Na tym sprawozdanie zakończono.

Powyższe Sprawozdanie Zarządu Fundacji zostało przyjęte przez Radę Fundacji na posiedzeniu w dniu 2.04.2009 r.

*Andrzej Kuligowski, Delegat ŁOIIB
Członek Rady Fundacji WSSI w Łodzi*

potrzebę podjęcia szeregu działań na rzecz członków, a przede wszystkim szkoleń w tym zakresie. Pan Krzysztof Stelągowski przedstawił te zagadnienia z punktu widzenia przedstawiciela instalatorów, zwracając m.in. uwagę na możliwość wystąpienia problemów z tytułu roszczeń odszkodowawczych. Natomiast pan Tadeusz Gruszczyński, omawiając zagrożenia dla projektantów, zwrócił uwagę na szczególną rolę współpracy w tym okresie z nadzorem budowlanym.

VIII Zjazd Łódzkiej OIIB przyjął następujące uchwały: nr 1 w sprawie wyboru Przewodniczącego VIII Zjazdu ŁOIIB; nr 2 w sprawie wyboru Prezydium VIII Zjazdu ŁOIIB; nr 3 w sprawie wyboru Komisji Mandatowej; nr 4 w sprawie przyjęcia porządku obrad; nr 5 w sprawie przyjęcia regulaminu VIII Zjazdu; nr 6 w sprawie wyboru Komisji Uchwał i Wniosków; nr 7 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności Rady w 2008 roku; nr 8 w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za 2008 rok; nr 9 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Komisji Rewizyjnej ŁOIIB; nr 10 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB; nr 11 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB; nr 12 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB; nr 13 w sprawie uchwalenia budżetu ŁOIIB na rok 2009.

Delegaci zgłosili również sześć wniosków, z których pięć zostało skierowane do Rady ŁOIIB, a szósty sformułowany w postaci uchwały nr 14 w sprawie wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, dotyczącego obowiązku przynależenia do samorządu zawodowego. Jednak ta negatywnie oceniająca podważając zasadność istnienia i funkcjonowania samorządów zawodowych postulat uchwała nie została podjęta, ponieważ po przerwie obiadowej do wymaganego quorum 78 osób zabrakło 3 delegatów.

Renata Włostowska

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej ŁOIIB za 2008 r.

Ustawa o samorządach zawodowych z dnia 15 grudnia 2000 r. oraz obowiązujący w Izbie Statut, nakładając rodzaj zobowiązań dla Komisji Rewizyjnej, miały na uwadze fakt, że każdy podmiot gospodarczy, działający w realiach rynkowych, powinien w swych strukturach posiadać organ spełniający funkcję kontrolną. Również obowiązujące od 1 stycznia 2009 r. zmiany w ustawie o rachunkowości (art. 4a) stawiają Komisję wraz z kierownikiem jednostki w rzędzie organów odpowiedzialnych za wypełnienie obowiązku, aby sprawozdania finansowe oraz z działalności spełniały wymagania w niej przewidziane. Za zaniechanie działania w powyższej sprawie lub spowodowanie szkody solidarnie odpowiadają kierownik jednostki oraz członkowie Komisji Rewizyjnej.

Zgodnie z przyjętymi zasadami regulaminowymi Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa działalnością Izb Okręgowych kieruje Rada poprzez działania własne lub swojego organu wykonawczego, którym jest Prezydium. Zgodnie z § 5 ust. 3 oświadczenie woli w jej imieniu składają co najmniej dwaj członkowie Prezydium, w tym przewodniczący lub jego zastępca, z zastrzeżeniem ust. 2 § 15. Dokumenty obrotu pieniężnego lub materialnego muszą być podpisywane przez ww. członków Prezydium oraz dodatkowo skarbnika lub sekretarza. Z powyższego zapisu widać, że kierownikiem jednostki w przypadku Izby jest organ wieloosobowy.

Komisja Rewizyjna bada sprawozdanie finansowe Okręgowej Izby, które zgodnie z art. 45 ustawy o rachunkowości obejmuje:

1. bilans,
2. rachunek zysków i strat,
3. informację dodatkową,

4. sprawozdanie Rady z działalności ŁOIIB.

Dostosowanie polskich przepisów o rachunkowości do postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 14 czerwca 2006 r. wprowadziło nowe obowiązki. W informacji dodatkowej powinny znaleźć się uwagi o transakcjach zawartych przez jednostkę zarządzającego lub kontrolującego z osobami, które są małżonkami lub krewnymi i powinowatymi do drugiego stopnia.

Biorąc powyższe pod uwagę, Komisja Rewizyjna przedstawia niniejszym sprawozdanie ze swojej działalności i oddaje się ocenie VIII Zjazdu Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

W minionym roku sprawozdawczym Komisja działała w niezmiennym 7-osobowym składzie. Zgodnie z § 12 Statutu jej zadaniem jest kontrola nad działalnością Okręgowej Izby. Odbyło się 8 posiedzeń plenarnych oraz 3 posiedzenia jej Prezydium, w tym jedno z udziałem Prezydium Rady i Biura Podatkowo-Doradczego, realizującego zakres obowiązków dotyczących spraw finansowo-księgowych.

Udział członków w pracach Komisji, określony w procentach obecności, wyniósł 88%. Nieobecność, zgodnie z Regulaminem, była usprawiedliwiona. Przewodniczący Komisji uczestniczył w posiedzeniach Rady ŁOIIB i jej Prezydium. Był także obserwatorem VII Krajowego Zjazdu PIIB w Warszawie.

Kontrola nad działalnością Izby opierała się na monitorowaniu spraw gospodarczo-finansowych, na badaniu ksiąg i rejestrów oraz dokumentów biurowych. W okresie luty-marzec 2009 r. Komisja Rewizyjna przeprowadziła roczną kontrolę w zakresie prawidłowości działania organów Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Opinia dotycząca działalności organów Izby

1. Rozliczenie uchwał i wniosków

Na VII Zjeździe Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa podjęto 17 uchwał, z czego 16 dotyczyło spraw organizacyjnych Zjazdu (powołania Prezydium i Komisji oraz przyjęcia Regulaminu obrad i sprawozdań organów) zrealizowanych w trakcie, w związku z czym nie wymagały dalszej kontroli ze strony Komisji Rewizyjnej. Jedna uchwała przyjęta przez Zjazd została skierowana do organów PIIB celem włączenia do uzgodnień na Zjeździe Krajowym. Dotyczyła ona sprawy kadencyjności składów organów Izby.

Zgłoszone wnioski w liczbie pięciu nie były poddane pojedynczo pod głosowanie. Przedmiotem treści trzech były sprawy organizacyjno-porządkowe, między innymi w zakresie wystąpień organów do Przewodniczącego Rady i udzieleniu na nie odpowiedzi oraz spraw związanych z czasopismami technicznymi, które zostały przekazane do realizacji przez biuro Izby. Kolejny wniosek został skierowany pod rozważenie Komisji Wnioskowej do Zjazdu PIIB, a ostatni, piąty, był spójny z ww. uchwałą nr 17 w sprawie kadencyjności.

Reasumując, wszystkie przyjęte przez VII Zjazd uchwały i wnioski zostały zrealizowane, a ich rozliczenie zostało przedstawione przez Sekretarza Rady na posiedzeniu Prezydium i uzyskało jego zatwierdzenie.

2. Rada Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

W okresie sprawozdawczym Rada odbyła 4 posiedzenia plenarne, na których podjęła 13 uchwał, a łącznie z uchwałami organizacyjno-członkowskimi – 890. Rada pracowała w składzie 30-osobowym z frekwencją na posiedzeniach od 77% do 97%. Nieobecność na posiedzeniu sygnalizowana na ręce Przewodniczącego była usprawiedliwiona. Niestety, zdarzały się również przypadki

nieobecności nieusprawiedliwionych, ale w zdecydowanej mniejszości. Rada na swych posiedzeniach zajmowała się sprawami członkowskimi, zamierzeniami gospodarczo-finansowymi, realizacją budżetu, a także oceniała i akceptowała uchwały Prezydium. Przyjętą zasadą było również poprzedzenie rozpoczęcia obrad tematami wprowadzającymi, wśród których były np. spotkania z posłanką na Sejm p. Hanną Zdanowską czy Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego dr. inż. Jackiem Szerem.

Rada w pełni zrealizowała nałożone na nią obowiązki.

3. Prezydium Rady

Prezydium Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbyło 7 posiedzeń, na których zostało podjętych 16 uchwał. Swym zakresem obejmowały one sprawy organizacyjno-członkowskie, finansowe, zapomóg członkowskich, dotyczące szkoleń jako formy doskonalenia zawodowego oraz organizacji uroczystości poświęconych pamięci zmarłych członków, spotkań koleżeńskich, konferencji itp. Praca Prezydium zapewniła realizację postulowanych zamierzeń i oczekiwań członków Izby. Udział procentowy członków w posiedzeniach wynosił od 84% do 100%. Wszystkie wiążące uchwały Prezydium zostały zaakceptowane i przyjęte przez Radę stosowną uchwałą łączną.

4. Komisja Kwalifikacyjna

Główne zadania w zakresie prowadzenia postępowań kwalifikacyjnych – przeprowadzania egzaminów na uprawnienia budowlane oraz wydawania decyzji o ich nadaniu – były realizowane przez Komisję Kwalifikacyjną w sposób prawidłowy i bez zbędnych zahamowań. Czynności postępowania były prowadzone na odpowiednim poziomie, a wyniki egzaminów i liczba wydawanych uprawnień potwierdzają właściwe wypełnianie ustawowych zadań Izby. W tym miejscu należy również podziękować członkom Komisji Kwalifikacyjnej na-

szej Izby za duży wkład pracy nad opracowaniem i zdefiniowaniem zawodowego minimum programowego, którego zakres winien posiadać absolwent wyższej uczelni w celu przyszłościowego uzyskania uprawnień budowlanych.

W wyniku kontroli Komisja Rewizyjna przypomniała Przewodniczącemu organu o konieczności realizowania zapisów obowiązującego Regulaminu w zakresie usprawiedliwienia nieobecności członków na posiedzeniach oraz liczby posiedzeń w roku.

5. Sąd Dyscyplinarny

Komisja potwierdza prawidłowość przebiegu prowadzonych postępowań i spraw sądowych, a prawne kompetencje Sądu są w pełni wykorzystywane. Dokonywana roczna analiza w znaczący sposób unaoczniała i określiła kierunek zmian w kolejnych okresach w występujących zdarzeniach oraz potrzebę wzmocnienia zawodowego obsługi prawnej w trakcie trudnych rozpraw sądowych.

W okresie sprawozdawczym został zrealizowany postulat zgłoszony na VII Zjeździe o zorganizowaniu przez ŁOIB szkolenia specjalistycznego dla wszystkich członków organu. Zostało ono ocenione jako dobrze zorganizowane i spełniające założony cel.

6. Rzecznik

Odpowiedzialności Zawodowej

W okresie sprawozdawczym organ Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej swoje działania kontynuował w trybie i na zasadach wypracowanych w latach poprzednich. Komisja Rewizyjna stwierdziła poprawność podejmowanych działań w zakresie postępowań w sprawie odpowiedzialności zawodowej członków naszej Izby.

Współdziałanie z organem Sądu Dyscyplinarnego przebiega na odpowiednim, właściwym poziomie.

7. Punkty Informacyjne

W niniejszym roku Komisja Rewizyjna nie przeprowadziła bezpośredniej kontroli na miejscu w Punktach Informa-

cyjnych. Na podstawie informacji bieżących od członków oraz analizy kosztów ich utrzymania Komisja stwierdziła, że należy kontynuować ich działalność. Jednocześnie Komisja przypomina, że w celu ujednoczenia stosownego nazewnictwa w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa VII Zjazd Krajowy przyjął do stosowania od 2009 r. nazwę „placówka terenowa”.

8. Biuro ŁOIB

Regulaminy wewnętrzne i zarządzenia Przewodniczącego Rady są podstawą dla realizacji zadań obsługi członków i organów Izby oraz osób trzecich. Na koniec okresu sprawozdawczego do obsługi administracyjno-biurowej zatrudnionych było 16 osób na 14 etatach, co stanowi przyrost w stosunku do okresu poprzedniego o 2¼ etatu. Wynika to z konieczności zwiększenia obsługi prawnej na wniosek Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz zatrudnienia osób na tzw. zastępstwo pracownika przebywającego na urlopie macierzyńskim i wychowawczym. Obsługę spraw finansowo-księgowych prowadziło nadal Biuro Podatkowo-Doradcze pani Elżbiety Frasz.

Kontrola działalności Biura przeprowadzona przez Komisję Rewizyjną w lutym 2009 r. obejmująca zagadnienia:

1. administracyjno-biurowe,
 2. finansowo-księgowo, w tym:
 - prawidłowość zarządzania środkami pieniężnymi,
 - prawidłowość i terminowość realizacji zobowiązań publiczno-prawnych,
 - prawidłowość wypłat wynagrodzeń, ryczałtów i ekwiwalentów,
 - rozliczenia delegacji w ramach Izby Okręgowej oraz rozliczeń z Krajowej Izby,
 - zgodność operacji finansowych z planem i obowiązującym prawem,
 3. sprawy pracownicze,
 4. sprawy ewidencji majątku
- nie wykazała istotnych błędów i uchybień w gospodarowaniu majątkiem Izby. Jedyną niezrealizowaną w okresie

sprawozdawczym sprawą był brak końcowego rozliczenia ryczałtów dla Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Nastąpiło to dopiero w bieżącym okresie.

Działalności wykraczającej swym zasięgiem poza Statut nie prowadzono. W informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego nie podano, czy w okresie sprawozdawczym zostały dokonane istotne transakcje ze stronami powiązanymi. W wyniku przeprowadzonej kontroli umów i zleceń Komisja stwierdziła wystąpienie powyższego zdarzenia między innymi przy zleceniach na aktualizację strony internetowej.

Zagrożenia dla dalszego istnienia Izby nie stwierdzono. Rzeczowe aktywa trwałe, po uwzględnieniu amortyzacji, mają wartość 5.757.948, 26 zł, a fundusz statutowy 2.815.272,95 zł.

Realizacja budżetu 2008 r.

Przyjęty do realizacji plan budżetu, uchwalony na poprzednim Zjeździe w kwocie 2.901.123,70 zł, został przekroczony i wykonany w pozycji „wpływy” w kwocie 2.929.455,83 zł.

Po analizie przychodów i wydatków ustalono, że w okresie sprawozdawczym dokonano korekty pozycji budżetowych. Związane to było między innymi z zawartą ugodą sądową ze Spółką DALCIA Łódź SA w sprawie sieci ciepłej przebiegającej przez teren nieruchomości przy ul. Północnej 39. O uzyskaną w wyniku ugody kwotę 64.100 zł pomniejszona została pozycja planowanych wpływów ze składek członkowskich. Takie przesunięcie zabezpieczyło budżet Izby przed ujemnymi wpływami działania organów państwowych, zajmujących się problemem obligatoryjnej przynależności do Izby Inżynierów Budownictwa (między innymi tzw. Komisji „Przyjazne Państwo”).

Dokonano również korekty w pozycjach wydatków obejmujących zmniejszenia:

- poz. 6 „ekwiwalent za udział w posiedzeniach” – o 30 tys. zł

- poz. 8 „działalność samopomocowa” – o 15 tys. zł
- poz. 15 „zwrot do PIIB” – o 0,9 tys. zł
- poz. 16 „rezerwa” – o 4,1 tys. zł oraz zwiększenia:
- poz. 12 „inwestycja własna” – o 50 tys. zł.

Wygospodarowane środki zostały przekazane na spłatę raty zobowiązań, będących wynikiem wykonania nawierzchni drogi wjazdowej i odwodnienia terenu miejsc parkingowych. Korekta planu budżetu została przyjęta uchwałą Rady z dnia 17 września 2008 r.

Przedstawione sprawozdaniem finansowym wykonanie budżetu 2008 r. było możliwe, mimo znacznego ostatecznego zmniejszenia opłat składek członkowskich do wielkości 1.831.198,30 zł, czyli ponad 200 tys. zł poniżej przyjętej przez VII Zjazd wysokości, dzięki większym wpływom z wpłat za egzaminy na uprawnień budowlane (ponad 40 tys. zł), opłat za kursy (około 100 tys. zł), innym wpływom, w tym odsetek od lokat (około 50 tys. zł) oraz wymienionej wyżej ugodzie sądowej na kwotę 70.600 zł.

Ogółem realizacja budżetu za 2008 r. przyniosła dodatni wynik w kwocie 74.077,30 zł, który powiększy wartość wpływów w planie roku 2009.

Zobowiązania do PIIB

Zgodnie z zasadą potwierdzenia sald na koniec roku uzgodnione między stronami zobowiązania ŁOIIB, nieobejmujące rat spłaconej pożyczki, zostały określone na koniec okresu sprawozdawczego wielkością w kwocie 285.702,85 zł (konto 202 winien i konto 201 ma).

Zobowiązanie to jest związane z naliczeniami obciążeń przez Izbę Krajową za dostarczenie od roku 2006 członkom naszej Izby wydawnictw biuletynów.

Struktura przedmiotowego zadłużenia przedstawia się następująco:

1. zobowiązania z tytułu kosztów wydawania „Inżyniera Budownictwa” od 31.05.2006 r.,
2. zobowiązania z tytułu dostarczenia blankietów opłat członkowskich od 31.05.2006 r.,

3. zobowiązania z tytułu dostarczenia „Przeglądu Budowlanego” od 31.05.2006 r.,
4. zobowiązania z tytułu dostarczenia „Kwartalnika Łódzkiego” od 29.09.2006 r.,
5. zobowiązania z tytułu dostarczenia „Kalendarza ŁOIIB” od 26.11.2007 r.,
6. zobowiązania z tytułu kosztów drukowania blankietów opłat od 30.06.2008 r.,

co w poszczególnych latach obciążało ŁOIIB kwotą należności z tytułu wydania i wysyłki:

- rok 2006 – 62.387,96 zł,
- rok 2007 – 112.696,24 zł,
- rok 2008 – 113.655,09 zł.

Jak wynika z powyższego zestawienia, szczytny pomysł wydawania krajowego periodyku, przyjęty uchwałą Krajowego Zjazdu PIIB i założenie o jego samofinansowaniu nie sprawdziły się. Przez kolejne lata kosztami obciążane są fundusze Izb Okręgowych. Dodatkowo członkowie oprócz ustalonej składki na Izbę Krajową w kwocie 5 zł miesięcznie są obciążani drukiem i dostarczaniem blankietów opłat. Przypadająca za miniony okres kwota na ŁOIIB to 2.885,78 zł. Również pomysł przejścia przez Krajową Izbę dostarczania naszych wydawnictw, tzn. „Kwartalnika Łódzkiego” i „Kalendarza ŁOIIB”, wspólnie z „Inżynierem Budownictwa” okazał się dla naszej Izby niekorzystny. Miało być taniej, bo jedna wysyłka, a wyszło drożej, o czym świadczy nota obciążeniowa PIIB. Przesyłki z ich zawartością w okresach wydawania i wysyłania wzrosły w podanym okresie o około 60 tys. zł.

W celu zabezpieczenia środków finansowych na spłatę ciążących zobowiązań z lat poprzednich Komisja Rewizyjna przedstawiła Radzie propozycję wprowadzenia oszczędności w wydatkach planowanych w budżecie na 2009 r. i zaewidencjonowania ich w pozycji 16: „zwrot do PIIB kosztów «Inżyniera Budownictwa» i kolportażu”.

Przedstawiona propozycja to:

- ograniczenie wypłat ryczałtu dla członków władz Izby z 11 miesięcy do 10 miesięcy (oszczędność 18.500 zł),

- zmniejszenie z 4 do 2 numerów „Kwartalnika Łódzkiego” (oszczędność co najmniej 45.000 zł),
- zaniechanie wydania na rok 2010 „Kalendarza ŁOIIB” - po Zjeździe sprawozdawczo-wyborczym w 2010 r. będą nowe informacje o składach organów (oszczędność 40.000 zł),
- rezygnacja z wydania *Poradnika inżynierskiego* (oszczędność 10.000 zł).

Uzyskane z tego tytułu oszczędności w kwocie 113.500 zł Komisja Rewizyjna postuluje przeznaczyć na zwiększenie o 5.000 zł kwoty na utrzymanie placówek terenowych, dotychczas nazywanych Punktami Informacyjnymi, o sfinansowanie na dotychczasowych zasadach w roku 2009 dopłat do czasopism technicznych dla członków, a pozostałą kwotą zasilić pozycję budżetową „zwrot do PIIB”, w celu szybszej spłaty narosłych zobowiązań. Niestety, Rada na swym posiedzeniu w marcu br. nie przychyliła się do postulatów Komisji Rewizyjnej, z jednym wyjątkiem. Wykreśliła z planu roku 2009 wydanie *Poradnika inżynierskiego*.

W zakresie spłaty zobowiązań do PIIB została zawarta ugoda z harmonogramem ich uregulowania do 31 grudnia 2010 roku. Niezależnie od tego decyzją Krajowej Rady został wykonany w naszej Izbie audyt, którego zadaniem było między innymi określenie możliwości spłaty przedmiotowych zobowiązań. Audyt został przeprowadzony przez Krajową Komisję Rewizyjną z udziałem biegłego rewidenta.

Kredyty i płynność finansowa

Należności i zobowiązania w bilansie za 2008 rok wycenia się w kwotach wymagalnej zapłaty. Środki trwałe wykazane są w wartości netto, czyli wartość ewidencyjna wg cen nabycia, pomniejszona o umorzenie liczone od początku ich użytkowania. Do amortyzacji stosuje się metodę liniową. Stosowane są stawki przewidziane w wykazie rocznych stawek amortyzacyjnych, stanowiących załącznik do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Rozpoczęcie

amortyzacji następuje w miesiącu następnym po miesiącu przyjęcia środka trwałego lub - jak to ma miejsce w przypadku amortyzacji jednorazowej - w miesiącu zakupu. Materiały i towary ewidencjonowane są w cenie zakupu i odpisywane w koszty w dniu przyjęcia do zużycia.

Zaciągnięty w NORDEA BANK kredyt pozostaje do spłaty na dzień 31.12.2008 r. w kwocie 1.450.000 zł, w pozycjach bilansu jako zobowiązanie długoterminowe 850.000 zł i krótkoterminowe 600.000 zł. Jego zabezpieczenie jest niezmiennie, tzn. hipoteka zwykła do wysokości 2.500.000 zł i kaucyjna do kwoty 600.000 zł.

Udzielona przez PIIB pożyczka w kwocie 500.000 zł pozostaje do spłaty na dzień 31.12.2008 r. w kwocie 166.666 zł. Zabezpieczeniem pożyczki jest weksel własny.

Źródłem przychodów ŁOIIB w okresie sprawozdawczym były:

- wpłaty składek członkowskich, stanowiące 74,0% ogółem przychodów oraz
- opłaty za egzaminy kwalifikacyjne nadające uprawnienia budowlane oraz kursy specjalistyczne, stanowiące 19,2%,
- przychody z działalności szkoleniowej - 1,2%,
- inne, np. odsetki od lokat bankowych - 0,4%
- ugoda sądowa, odszkodowanie od DALKIA Łódź SA, stanowiąca 2,8% ogółu przychodów.

Dochód z działalności opodatkowanej wyniósł 26.029,41 zł, a po uwzględnieniu wielkości możliwej do odliczenia, wynikającej ze strat roku 2005, wynoszącej 663,11 zł - 25.366,30 zł. Naliczony i zapłacony podatek dochodowy od osób prawnych 19% wyniósł 4.820 zł.

Jednostronny rachunek zysków i strat wykazał, że działalność ŁOIIB przyniosła dodatni wynik finansowy w kwocie 281.007,63 zł.

Podstawowe wskaźniki oceniające wynik, jak:

- wskaźnik rentowności majątku (wynik finansowy netto 281.007,63 zł w stosunku do sumy aktywów 5.763.012,23 zł) o wartości 4,9%. Typowa wielkość kształtuje się w przedziale 5-8%. Zmniejszenie w stosunku do 2007 r. o 4%,
- wskaźnik rentowności kapitału (wynik finansowy netto 281.007,63 w stosunku do kapitału własnego 3.091.460,58 zł) o wartości 9,1%. Typowa wielkość kształtuje się w przedziale 12-25%. Zmniejszenie w stosunku do 2007 r. o 9,5%,
- wskaźnik pokrycia majątku trwałego (5.763.012,23 zł) kapitałem własnym (3.091.460,56 zł) o wartości 0,54, zwiększenie w stosunku do 2007 r. o 0,06,

wskazują z jednej strony na utrzymanie gospodarki na zadowalającym poziomie, jednak z drugiej zwracają uwagę na jej znaczne pogorszenie w stosunku do poprzedniego okresu sprawozdawczego.

Wynik wskaźnika rentowności 4,9% jest większy od inflacji rocznej 4,2%.

Ocena końcowa

Oceniając działalność Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz jej organów w okresie sprawozdawczym w 2008 roku, Komisja Rewizyjna stwierdza, że mimo określonych zdarzeń oraz wyników świadczących o pewnym obniżeniu standardów, była ona prowadzona w sposób właściwy i zgodny ze Statutem.

Komisja stawia wniosek o przyjęcie przedstawionego sprawozdania finansowego ŁOIIB i zatwierdzenie wykonania budżetu za 2008 r., w którym bilans po stronie aktywów i pasywów zamknął się kwotą 6.169.273,14 zł, a wynik finansowy kwotą zysku netto 281.007,63 zł, a także o udzielenie jej Radzie absolutorium.

Osiągnięty zysk netto Komisja Rewizyjna wnioskuje o przeznaczenie na zwiększenie funduszu statutowego Izby.

*Sławomir Przesmycki
Przewodniczący OKR*

Stan awaryjny budynku hotelowo-handlowego

Właściciel budynku hotelowo-handlowego w 2004 r. zwrócił się do autora artykułu o opinię na temat przyczyn spękań ścian działowych piętra, na poziomie którego znajduje się część hotelowa obiektu. Ponieważ oględziny budynku nie wyjaśniły do końca stanu zagrożenia budynku i w związku z dalszym pojawianiem się spękań ścian po ich wielokrotnych naprawach, w 2007 roku autor wykonał ekspertyzę, której wyniki są przedmiotem niniejszego artykułu.

Celem ekspertyzy było ustalenie przyczyn spękań ścian działowych piętra oraz ocena wpływu tych uszkodzeń na bezpieczeństwo obiektu. W zakres opracowania wchodziły: wizja lokalna, analiza udostępnionej przez zleceniodawcę dokumentacji, badanie betonu stropu, obliczenia sta-

tyczne stropu oraz opracowanie zaleceń co do dalszej eksploatacji budynku.

Opis budynku

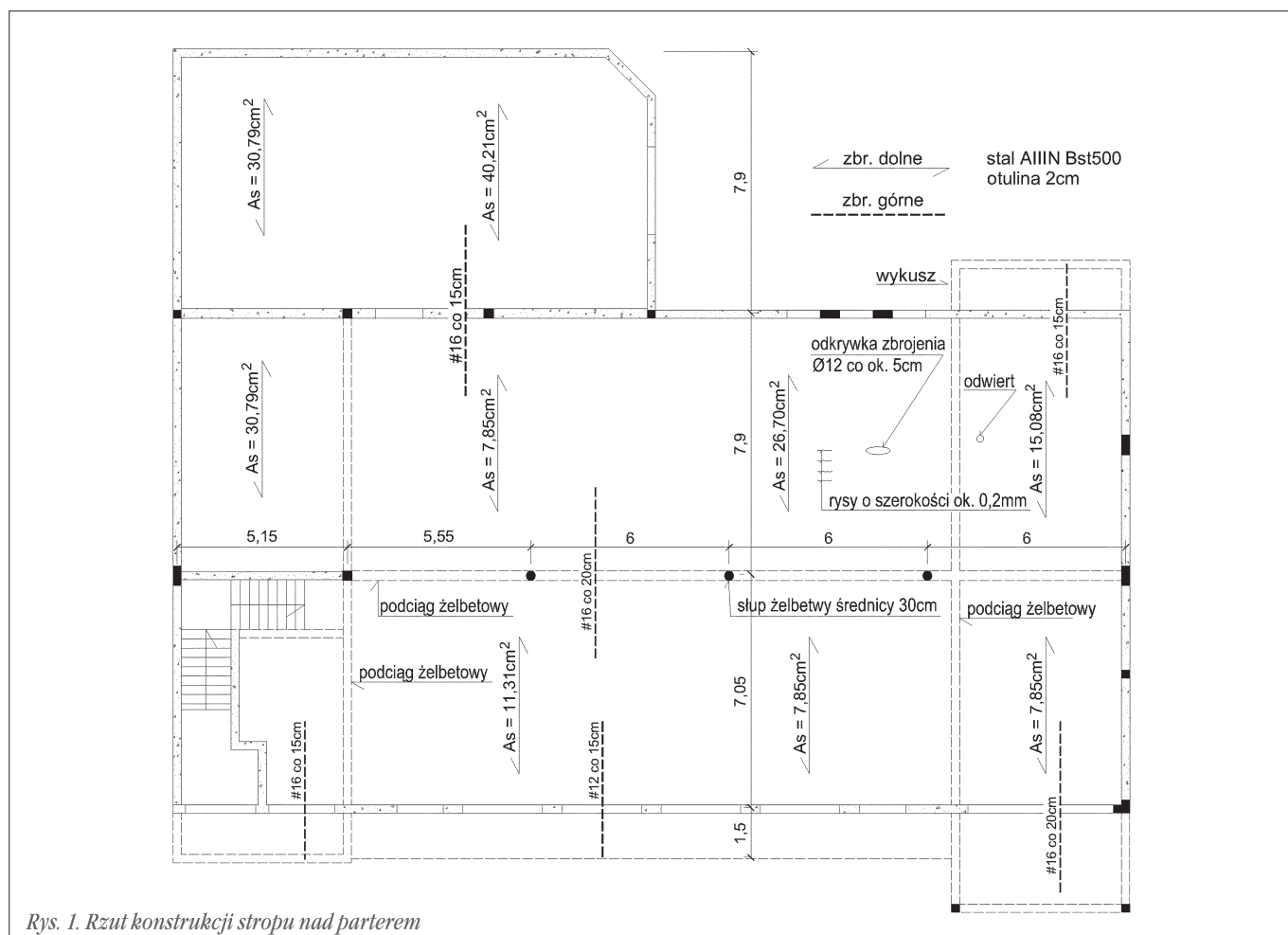
Analizowany budynek w swej zasadniczej bryle jest obiektem dwukondygnacyjnym. Na parterze znajduje się część handlowa, a piętro pełni funkcję hotelową. Od strony północno-zachodniej do zasadniczej bryły budynku przylega część parterowa, stanowiąca zaplecze magazynowe sklepu. Stropodach tej części jest tarasem funkcjonalnie połączonym z częścią hotelową. Zasadnicza część dwukondygnacyjna ma wymiary w rzucie $29,27 \times 15,52$ m.

Budynek ma podłużny układ konstrukcyjny. Strop nad parterem został wykonany z płyt typu FILIGRAN o całko-

witej grubości 22 cm. Schematy statyczne stropu stanowią układy trój- lub dwuprzęsłowe ze wspornikami lub bez nich. Szczegółowe dane odnośnie do geometrii stropu i jego zbrojenia pokazano na rys. 1.

Wysokość kondygnacji parteru wynosi około 4 m, a piętra 2,8 m. Budynek przekryty jest dwuspadowymi dachami o nachyleniu połaci około $16 \text{ i } 30^\circ$. Konstrukcję dachu stanowią drewniane wiązary kratowe. Poszycie dachu zostało wykonane z płyt typu OSB. Do konstrukcji drewnianej został podwieszony sufit z płyt kartonowo-gipsowych na ruszcie metalowym. Od góry ocieplenie sufitu stanowi wełna mineralna o grubości około 20 cm.

Elementy pionowe konstrukcji nośnej parteru zostały zaprojektowane w postaci ścian murowanych o grubości 24 cm z betonu komórkowego lub słupów żelbetowych (filarów międzyokiennych). Na piętrze elementami nośnymi są ściany zewnętrzne i stalowe słupy wewnętrzne.

Rys. 1. Rzut konstrukcji stropu nad parterem

Opis istniejących uszkodzeń

W marcu 2004 r. autor dokonując oględzin budynku stwierdził występowanie licznych uszkodzeń ścian działowych piętra. Spękania te (pionowe rysy) wy-

stępowały głównie na styku ścian poprzecznych z zewnętrznymi podłużnymi. Stwierdzono jednocześnie, że sytuacja ta dotyczy w większym stopniu ścian usytuowanych po stronie południowo-zachodniej (od strony zaple-

cza). Pęknięcia mają tu zdecydowanie większe rozwarście. Charakterystycznym elementem było to, że maksymalne rozwarście występowało u góry pod sufitem i stopniowo zanikało ku dołowi. Największe pęknięcie zarejestrowano w pokoju z wykuszem. Ściana poprzeczna działowa była tutaj przedłużeniem ściany zewnętrznej wykusza. Maksymalne rozwarście rysy wystąpiło na styku tych ścian (początek wspornika) pod sufitem i zanikało w kierunku podłogi.

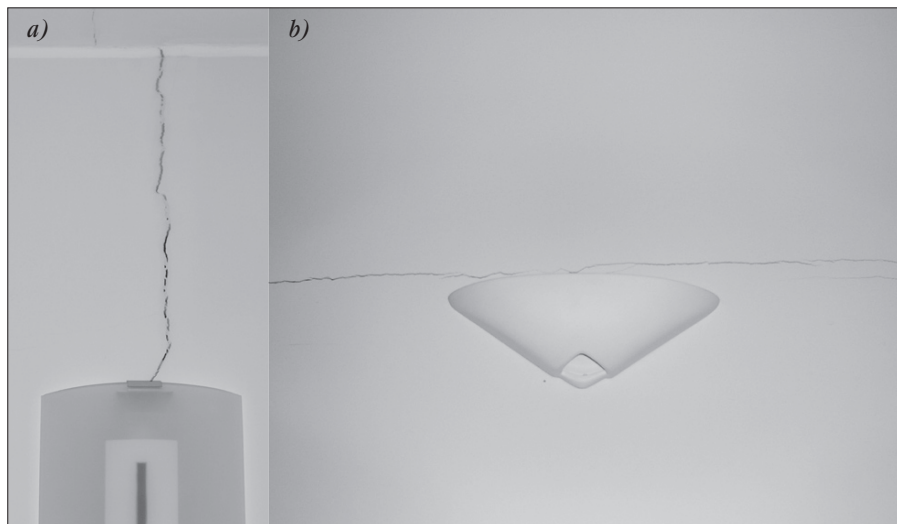
Drugi rodzaj spękań to liczne rysy poziome, występujące praktycznie we wszystkich miejscach, a zwłaszcza na ścianach korytarza. Przykładowe charakterystyczne spękania zostały pokazane na rys. 2 i 3.

Po 2004 r. użytkownik wykonywał wielokrotne naprawy spękań ścian, polegające na ich szpachlowaniu i malowaniu. Spękania te jednak w krótkim czasie pojawiały się ponownie, choć o nieco mniejszym rozwarciu. Ponieważ obserwowano brak stabilizacji ugięć konstrukcji, w 2007 r. zostały wykonane szersze badania, obejmujące inwentaryzację rys, wykonanie odkrywek zbrojenia oraz odwiert umożliwiające określenie klasy betonu i rzeczywistych warstw znajdujących się na stropie.

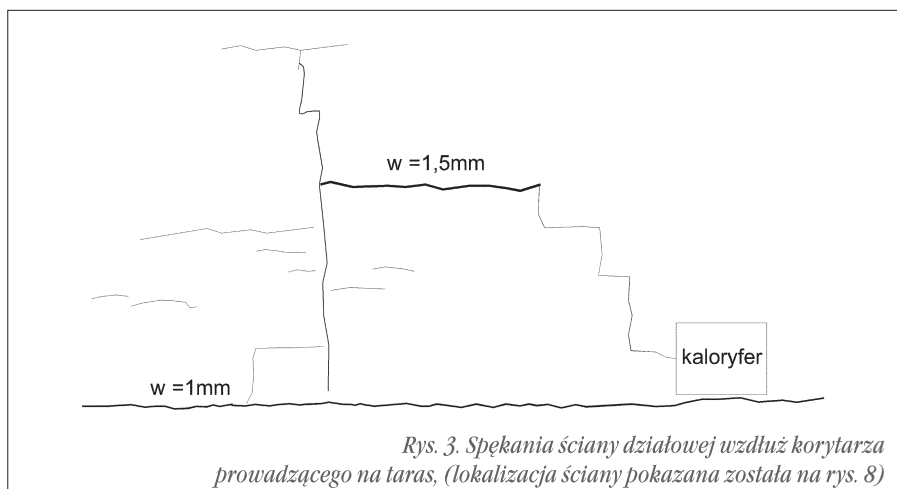
Badania stropu

W maju 2007 r. przeprowadzono oględziny stropu od spodu. Stwierdzono występowanie licznych rys o szerokości rozwarcia do 0,2 mm. Początek tych rys zwykle był prowokowany narożami otworów instalacyjnych. Stwierdzono również rysy w środku przęsła, prostopadle do głównego kierunku pracy konstrukcji (rys. 1). Były również rysy równoległe do głównego kierunku pracy stropu. Szerokość wszystkich rys nigdzie nie przekraczała 0,2 mm.

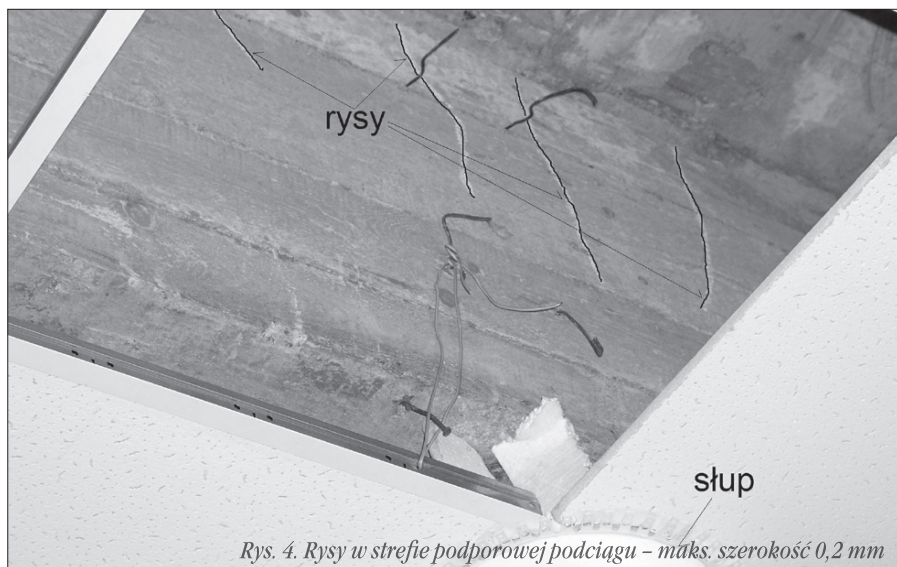
Oględziny podciągu biegnącego wzdłuż budynku wykazały występowanie rys w strefach podporowych nad słupami. Przykład takiego zarysowania widoczny jest na rys. 4. Szerokości tych rys również osiągały rozwarcia co najwyżej 0,2 mm.

Rys. 2. Przykładowe spękania ścian działowych: a) na styku ściany wykusza ze ścianą działową, b) ściana działowa pomiędzy pokojami i korytarzem, równoległa do podciągu

Rys. 3. Spękania ściany działowej wzdłuż korytarza prowadzącego na taras, (lokalizacja ściany pokazana została na rys. 8)

Rys. 4. Rysy w strefie podporowej podciągu - maks. szerokość 0,2 mm

Badania obejmowały również odkrywki zbrojenia stropu. Lokalizację odkrywki pokazuje rys. 1. Została ona przyjęta w miejscu zadysponowania przez projektanta największego zbrojenia. W odkrywce tej na odcinku 21 cm stwierdzono występowanie 5 prętów o średnicy 12 mm. Uzębrowanie prętów wskazywało na stal klasy AIIIIN.

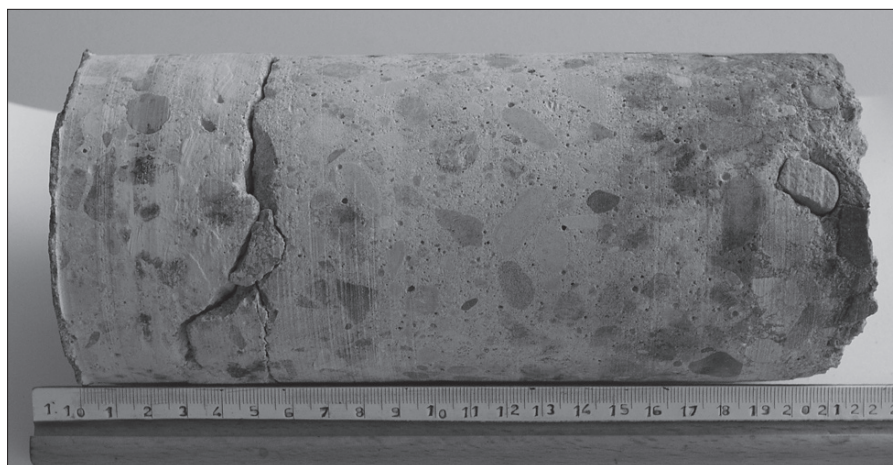
Oprócz zbrojenia głównego, płyty typu FILIGRAN są wyposażone w kratownicę przestrzenną. W przypadku badanego stropu pasy dolne kratownic były wykonane z dwóch prętów $\varnothing 4,5$. Zakładając, że kratownice te zwykle stosuje się co 60 cm, dodatkowe zbrojenie na szerokości 1 m płyty wynosi około $0,53 \text{ cm}^2$. Zbrojenie to było również klasy AIIIIN. Sumaryczne zbrojenie na szerokości 1 m płyty można było oszacować na około: $\varnothing 12 \text{ co } 5 \text{ cm} - 22,6 \text{ cm}^2 + 0,53 = 23,13 \text{ cm}^2$.

W celu określenia parametrów wytrzymałościowych betonu wykonano odwiert stropu. Wyciętą próbkę betonową o średnicy około 93 mm pokazano na rys. 5 i 6. Grubość całkowita płyty stropowej wynosiła około 22 cm, ale górna część próbki miała nieregularną powierzchnię. Miąższość tej uszkodzonej warstwy betonu wynosiła około 2 cm. Potwierdzone zostały w ten sposób wcześniejsze wyniki badań, wykonane przez innego eksperta, który stwierdził przemrożenie górnej warstwy betonu na głębokość około 4 cm.

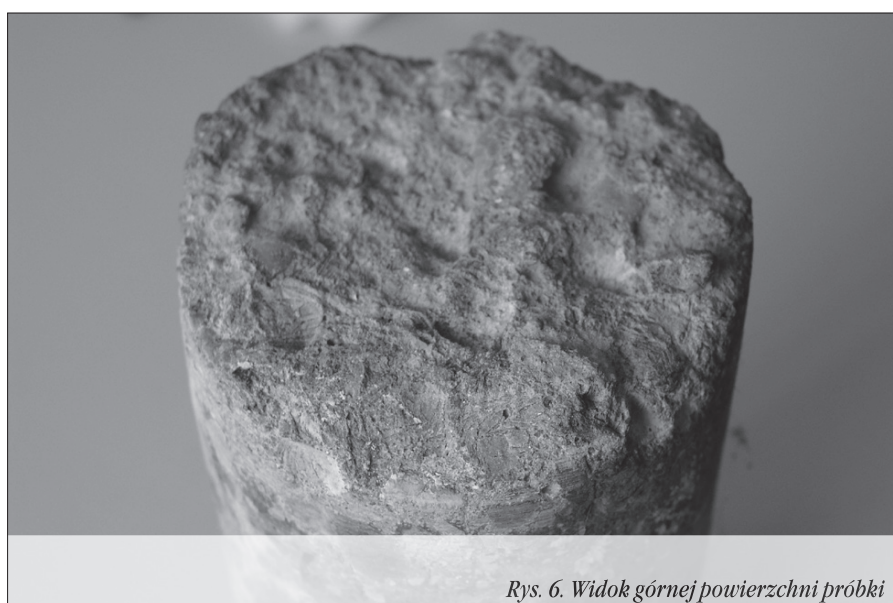
Z rdzenia pokazanego na rys. 5 wycięto próbkę o wysokości 10 cm. Odcięto część dolną, stanowiącą prefabrykat FILIGRAN o grubości około 5,5 cm i część górną uszkodzoną. Badania wykonane w Laboratorium Katedry Budownictwa Betonowego Politechniki Łódzkiej wykazały wytrzymałość betonu – 71 MPa. Należy jednak stwierdzić, że jest to wytrzymałość betonu nieprzemrożonej warstwy.

Obciążenia stropu

Autor projektu konstrukcji przewidywał obciążenia stropu w części hotelowej zgodnie z tabelą 1.

Rys. 5. Odwiert próbki betonu

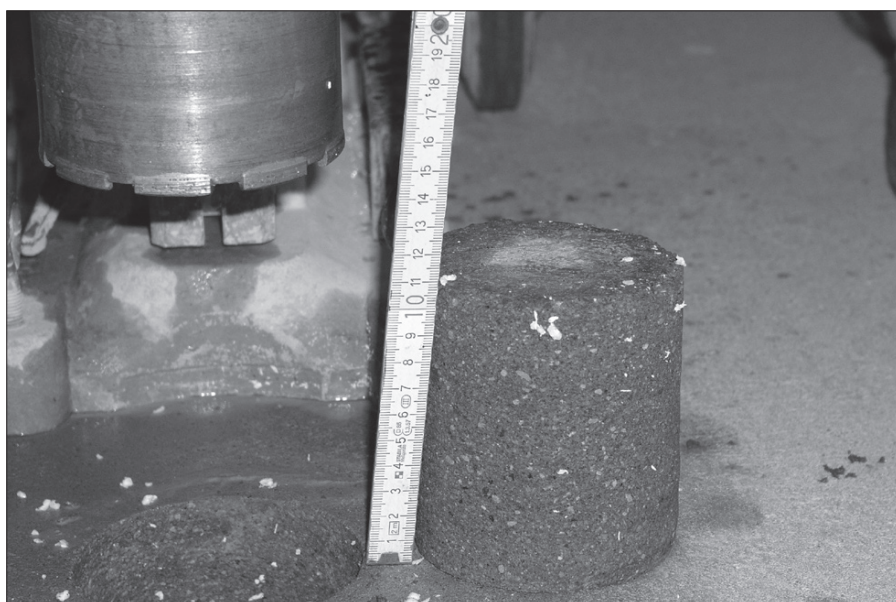
Rys. 6. Widok górnej powierzchni próbki

Tabela 1. Zestawienie obciążeń stropu według projektanta konstrukcji

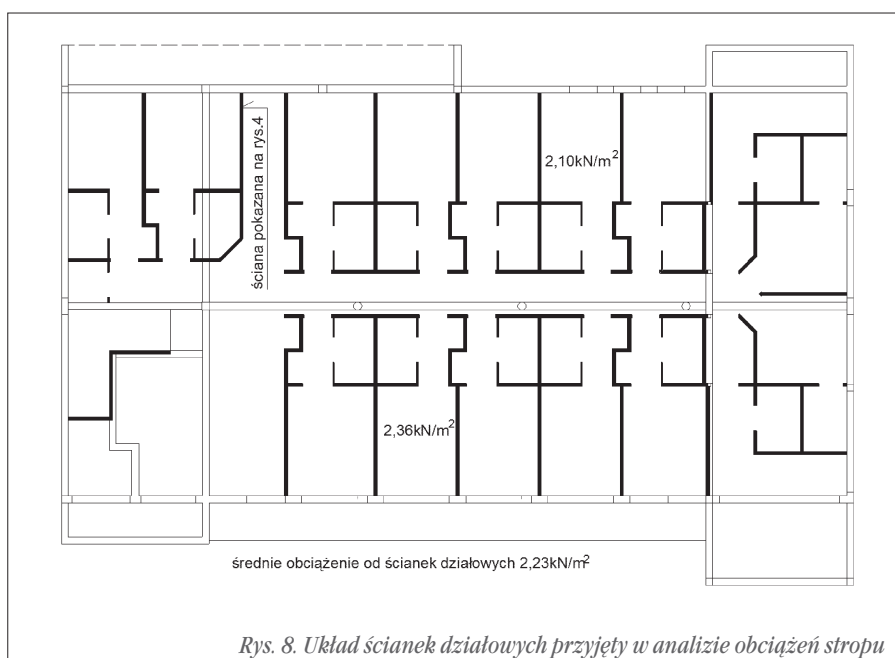
Rodzaj obciążeń	Charakterystyczne [kN/m ²]	γ_f	Obliczeniowe [kN/m ²]
warstwy posadzkowe	1,50	1,3	1,95
obciążenie zastępcze od ścianek działowych	0,75	1,3	0,98
ciężar własny stropu	5,50	1,1	6,05
sufit podwieszony	0,50	1,3	0,65
obciążenia stałe	8,25		9,63
obciążenie użytkowe	1,50	1,4	2,10
obciążenie całkowite	9,75	1,20	11,73

W celu weryfikacji tych założeń projektowych przeprowadzono pomiary poszczególnych elementów oddziałujących na strop. W wyniku dokonanego

odwiertu stwierdzono, że nad styropianem znajduje się „wylewka” z betonu droбноziarnistego o grubości ponad 10 cm (rys. 7). Zgodnie z dokumentacją

Rys. 7. Odwiert warstwy wyrównawczej nad styropianem

Rys. 8. Układ ścianek działowych przyjęty w analizie obciążeń stropu

Tabela 2. Rzeczywiste obciążenia stropu

Rodzaj obciążeń	Charakterystyczne [kN/m ²]	γ_f	Obliczeniowe [kN/m ²]
- warstwy posadzkowe	2,14÷2,35		
- obciążenie zastępcze od ścianek działowych	2,10÷2,36		
- ciężar własny stropu	5,50	1,1	6,05
- sufit podwieszony + instalacje	0,10		
- obciążenia stałe	9,84÷10,37		
- obciążenie użytkowe	1,50÷2,00	1,4	2,10÷2,80
- obciążenie całkowite	11,34÷12,37		

architektoniczną projektowana „wylewka cementowa” powinna mieć grubość 4,5 cm. W wyniku badań laboratoryjnych ustalono gęstość „wylewki” na wartość 2,15 g/cm³ (21,06 kN/m³). Oznacza to, że przy przyjęciu warstwy o grubości 10 cm obciążenie charakterystyczne od „wylewki” wynosi 2,10 kN/m², czyli znacznie więcej niż to przewidywał projekt.

Drugim elementem obciążenia budzącym wątpliwości jest obciążenie od ścianek działowych. W celu ustalenia wielkości tego obciążenia przeprowadzono szczegółową analizę i badania gęstości materiału. Wykonano odwiert w jednej ze ścian działowych i na jego podstawie ustalono, że jest to gazobeton odmiany „06”. Gęstość pobranej próbki wynosiła 0,578 g/cm³ (5,67 kN/m³), a grubość tynku gipsowego na ścianach - 10 mm. Zgodnie z normą PN-82/B-02001 należy przyjąć ciężar objętościowy ścian 9,0 kN/m³. W zależności od wykończenia zewnętrznego ścian działowych i ich grubości ciężar jednostkowy ścian wynosi:

- ściana o grubości 12 cm z wyprawą gipsową - 1,32 kN/m²;
- ściana o grubości 12 cm z wyprawą gipsową i glazurowaną - 1,57 kN/m²;
- ściana o grubości 12 cm z wyprawą glazurowaną po obu stronach - 1,82 kN/m²;
- ściana o grubości 6 cm z wyprawą gipsową i glazurowaną - 1,03 kN/m².

Biorąc za miarodajny ciężar jednostkowy ściany do 2,5 kN/m², obciążenie charakterystyczne zastępcze na strop należałoby przyjąć:

$$1,25 \cdot \frac{2,80}{2,65} = 1,32 \text{ kN} / \text{m}^2.$$

Projektant przyjął obciążenie znacznie mniejsze - 0,75 kN/m².

W celu jeszcze dokładniejszej analizy zliczono ciężar ścian działowych i ustalono jednostkowe wartości oddziaływań. Na rysunku 8. pokazano przyjęty do tej analizy układ ścianek. Średnie obciążenie dla całego stropu oszacowano na wartość 2,23 kN/m². Można roz-

różnić wielkości tego obciążenia dla poszczególnych przęseł:

- przeszło o rozpiętości 7,90 m – 2,10 kN/m²,
- przeszło o rozpiętości 7,05 m – 2,36 kN/m².

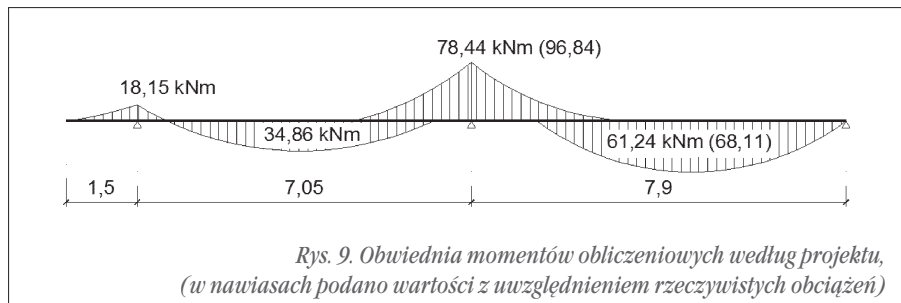
Na podstawie przeprowadzonych badań oraz analiz realne obciążenie stropu w części hotelowej zestawiono w tabeli 2.

Przeprowadzona analiza wykazała, że realne obciążenie stropu przewyższa założenia projektowe w stosunku do obciążeń charakterystycznych co najmniej o 11,34 – 9,75 = 1,59 kN/m², co stanowi około 16%. Ponieważ średni współczynnik obciążenia w założeniach projektowych wynosi około $\gamma_f = 1,20$, to można przyjąć, że stwierdzone realne obciążenia grawitacyjne stropu odpowiadają obciążeniom obliczeniowym przyjętym przez projektanta.

Analiza statyczno-wytrzymałościowa stropu

Strop został zaprojektowany jako układ wieloprzęsłowy, pracujący jednokierunkowo. Dla najbardziej niekorzystnego przekroju stropu projektant ustalił wielkości momentów obliczeniowych pokazanych na rys. 9. Obok podano w nawiasach wielkości momentów, które wynikają z analogicznego modelu obliczeniowego, ale dla obciążeń realnych. Z tego zestawienia wynika, że wielkości projektowe momentów obliczeniowych w rzeczywistości odpowiadają w przybliżeniu momentom charakterystycznym od rzeczywistego obciążenia.

Znaczną redukcję momentów można uzyskać modelując płytę jako pracującą dwukierunkowo. Autor ekspertyzy wykonał takie obliczenia i okazało się, że dla takiego modelu maksymalny moment przeszłowy wynosiłby 50,2 kNm, a moment na krawędzi podciągu – 73,7 kNm. Takie podejście wymagałoby jednak umożliwienia przejścia momentu w prostopadłym kierunku o wartości 12,3 kNm. Niestety, projekt nie przewidywał takiego zbrojenia.

Rys. 9. Obwiednia momentów obliczeniowych według projektu, (w nawiasach podano wartości z uwzględnieniem rzeczywistych obciążeń)

Nośność stropu w przęśle ustalono przyjmując następujące parametry w przekroju przeszłowym o rozpiętości 7,9 m:

- wysokość 20 cm (zmniejszono o 2 cm ze względu na przemarzanie),
- wysokość użyteczna $d = 20 - 2 - 0,6 = 17,4$ cm,
- beton klasy B50 $f_{cd} = 26,7$ MPa,
- granica obliczeniowa plastyczności zbrojenia $f_{yd} = 420$ MPa,
- $A_s = 23,13$ cm².

$$M_{Rd} \approx 151,3kNm > 68,1kNm.$$

Nośność stropu na krawędzi podciągu ustalono przyjmując następujące parametry przekroju:

- wysokość 22 cm (nie zmniejszono wysokości, ponieważ strefa ściskana jest na dole),
- wysokość użyteczna $d = 22 - 2 - 0,8 - 0,5 = 18,7$ cm (0,5 cm – tolerancja usytuowania),
- beton klasy B50 $f_{cd} = 26,7$ MPa,
- granica plastyczności zbrojenia $f_{yd} = 420$ MPa,
- $A_s = 10,05$ cm² Ø16 co 20 cm (przyjęto zgodnie z projektem),
- moment obliczeniowy na krawędzi podpory 86,9 kNm.

$$M_{Rd} \approx 75,6kNm < 86,9kNm.$$

Występuje deficyt nośności obliczeniowej $\Delta M_{Rd} = 86,9 - 75,6 = 11,3$ kNm, co stanowi około 13%. Przyjmując do analizy parametry charakterystyczne :

- beton klasy B50 $f_{ck} = 40$ MPa,
- granicę plastyczności zbrojenia $f_{yk} = 500$ MPa,
- moment charakterystyczny na krawędzi podpory 72,2 kNm, otrzymamy:

$$M_{Rk} \approx 90,8kNm > 72,2kNm,$$

co oznacza, że globalny współczynnik bezpieczeństwa wynosi co najmniej:

$$s = \frac{M_{Rk}}{M_{Sk}} = \frac{90,8}{72,2} = 1,26.$$

Pozostał jednak pewien problem, którego nie można było rozstrzygnąć w trakcie ekspertyzy z powodu braku możliwości wykonania odkrywki – górne zbrojenie stropu może się znajdować blisko górnej warstwy betonu uszkodzonej w wyniku przemarznięcia. Może to mieć wpływ na przyczepność zbrojenia do betonu.

Stan graniczny użyteczności

Stan graniczny szerokości rozwarcia rys nie został przekroczony ($0,2 < w_k = 0,3$ mm), co zostało stwierdzone w wyniku oględzin stropu. W dalszej części tego punktu zostanie przedstawiona wyłącznie analiza ugięć stropu, dotycząca przeszła o maksymalnej długości – 7,9 m.

Zgodnie z normą PN-B-03264:2002 (tablica 8) w budownictwie ogólnym ugięcia elementów nie powinny przekraczać:

$$\text{dla } l_{eff} \geq 7,5 \text{ m}$$

$$a_{lim} = l_{eff}/250 = 790/250 = 3,16 \text{ cm}$$

Jednocześnie norma zezwala na kompensację ugięcia poprzez nadanie elementowi wstępnego ugięcia odwrotnego. Projektant konstrukcji wykorzystał to, przewidując ujemną strzałkę ugięcia o wielkości 1 cm.

Punkt 6.5 normy PN-B-03264:2002 zezwala na nieprzeprowadzanie szczegółowej analizy stanu granicznego

ugięć, jeśli stosunek l_{eff}/d spełnia określone warunki w tablicy 13. Dla analizowanego przęsła skrajnego stopień zbrojenia wynosi $\rho = 1,33\%$. Na tej podstawie można ustalić dopuszczalną wielkość:

$$\frac{l_{eff}}{d} = 200 \frac{a_{lim}}{l_{eff}} 2l = 200 \frac{3,16}{790} 2l = 16,8$$

W projekcie stosunek długości efektywnej przęsła do wysokości użytecznej wyniósł:

$$\frac{l_{eff}}{d} = \frac{790}{19,4} = 40,7 \gg 16,8$$

a więc znacznie przekraczał „dopuszczalną” wartość normową.

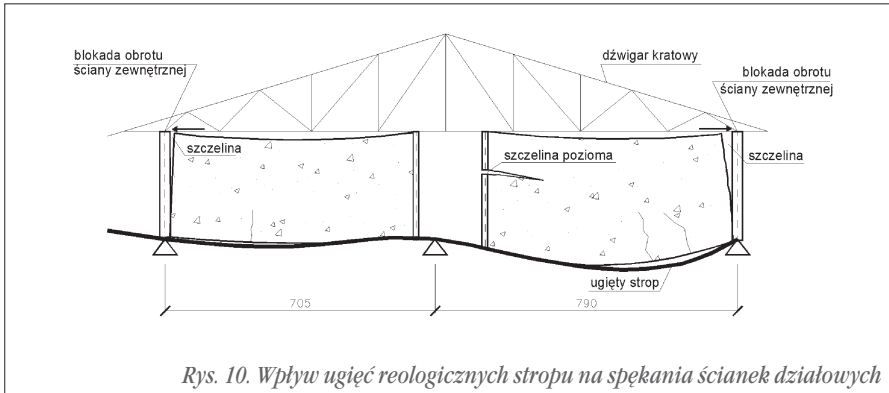
W rzeczywistości w wyniku przemarznięcia górnej warstwy stropu sytuacja ma się znacznie gorzej:

$$\frac{l_{eff}}{d} = \frac{790}{17,4} = 45,4 \gg 16,8.$$

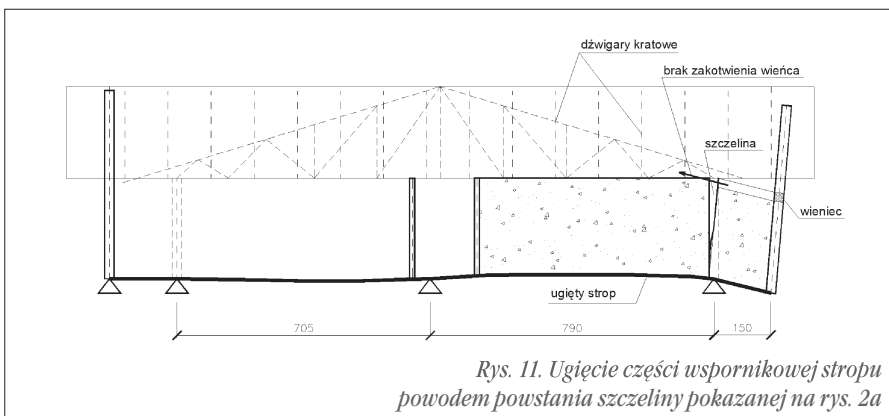
Wniosek z tej analizy jest następujący: istnieje konieczność obliczenia strzałki ugięcia, choć z góry można było przewidzieć, że warunek użytkowości ze względu na ugięcia będzie niespełniony. Analizę ugięć pasma płyty o szerokości 1 m wykonano za pomocą programu ABC-Płyta. Według tego programu analiza ugięć długotrwałych, dla których przyjęto obciążenia charakterystyczne stałe przy współczynniku obciążeń $\gamma_f = 1,0$, a dla obciążeń zmiennych użytkowych w przęsłach hotelowych (bez balkonu) współczynnik udziału 0,35, wykazała maksymalne ugięcie w przęsle o długości 7,9 m równe 4,2 cm. Nawet gdyby odjąć strzałkę ujemną (o ile ją zrealizowano) o wartości 1 cm, to realne ugięcie długotrwałe będzie i tak wynosić około 3,2 cm. Przyjmując, że ugięcie narastające w czasie wynosi tylko 50%, to przyrost reologiczny strzałki ugięcia rzędu 1,6 cm musiał spowodować spękanie sztywnych murowanych ścian działowych.

Diagnoza

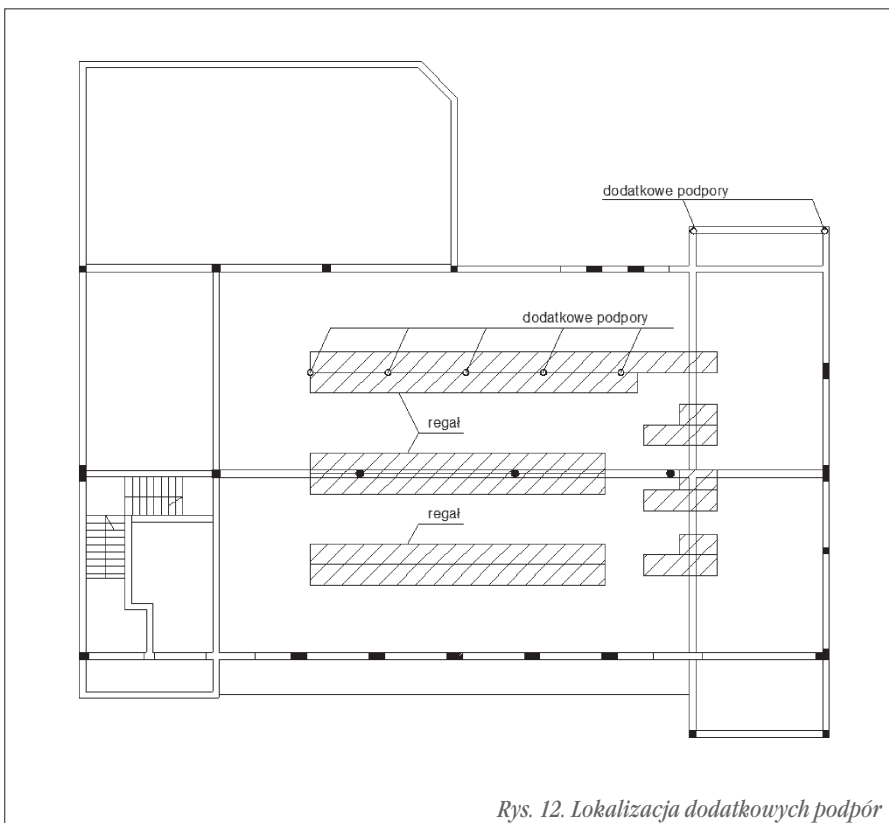
W wyniku przeprowadzonych badań i analiz można było stwierdzić, że przyczyną istniejących spękań ścian działowych są ugięcia reologiczne stropu. Są one największe w najdłuższym przęsle skrajnym. Uginający się strop wymusza pracę tarczową ścianek. Na rysunku 10 pokazano mechanizm wymuszający pracę tarczową ścian działowych w części dwutraktowej budynku. W miejscu występowania naprężeń rozciągających powstają rysy i spękania. Ściany zewnętrzne podłużne są zablokowane w poziomie przez dźwigary kratowe i nie

Rys. 10. Wpływ ugięć reologicznych stropu na spękania ścianek działowych

Rys. 11. Ugięcie części wspornikowej stropu powodem powstania szczeliny pokazanej na rys. 2a

Rys. 12. Lokalizacja dodatkowych podpór

mogą obracać się wraz z dochodzącymi do nich prostopadle ścianami działowymi. Obrót stropu na podporze skrajnej z prawej strony rysunku jest znacznie większy niż na podporze z lewej strony. Wynika to z różnicy długości przęseł oraz z faktu istnienia wspornika z lewej strony, który częściowo równoważy ugięcia w sąsiednim przęśle. Efekt ten jest zauważalny w obrazie spękań, gdzie stwierdza się znacznie większą intensywność i większe rozwarcia przy ścianie zewnętrznej od strony zaplecza budynku.

Na rysunku 11 pokazano mechanizm spękania ścian w sąsiedztwie wykusza.

Wnioski

Na podstawie przeprowadzonych badań i analiz konstrukcji stropu można sformułować następujące wnioski:

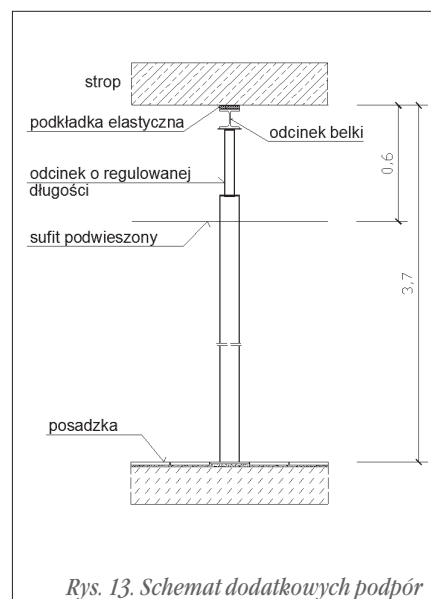
- strop nie spełnia wymagań obowiązującej normy PN-B-03264:2002,
- zmniejszone jest bezpieczeństwo stropu o około 13% (oznacza to zmniejszenie współczynnika bezpieczeństwa, który powinien wynosić co najmniej 1,6÷1,8),
- nie jest zachowany warunek stanu granicznego ugięcia stropu, który jest bezpośrednią przyczyną obserwowanych spękań ścian działowych.

Przyczyną braku pełnej sprawności konstrukcji stropu są:

- **błędy projektowe** – polegające na przyjęciu zbyt małej grubości stropu przy założonym jednokierunkowym schemacie jego pracy oraz przyjęciu zbyt małych obciążeń od ścianek działowych,
- **błędy wykonawcze** – przemarnięcie górnej warstwy stropu co najmniej na głębokość 2 cm oraz przeciążenie konstrukcji zbyt grubą warstwą „wylewki betonowej” (zamiast 4,5 cm jest około 10 cm).

Mimo wyżej wymienionych uchybień strop nie grozi obecnie bezpośrednio katastrofą. Należy mieć jednak na względzie, że odkształcenia reologiczne stropu nie są zakończone i mogą się jeszcze zwiększać w przyszłości. Pozytywnym faktem jest dobra jakość betonu (pod warstwą przemrożoną), która charakteryzuje się wytrzymałością rzędu 70 MPa, czyli dwukrotnie większą od przewidywanej w projekcie.

Mając na uwadze niepewność rozszacowania konstrukcji oraz brak stabilizacji spękań w okresie 4 lat, zdecydowano się na zabezpieczenie konstrukcji za pomocą stalowych podpór z regulacją ich długości. Rozwiązanie takie okazało się najtańsze i możliwe do wykonania bez wy-

Rys. 13. Schemat dodatkowych podpór

łączania obiektu z użytkowaniem. Na rysunku 12 pokazano lokalizację dodatkowych podpór. Usytuowano je w miejscu przeznaczonym na regały, tak, aby nie zakłócić handlowej funkcji parteru budynku. Dodatkowo wsparto część wspornikową stropu pod wykuszem. Podpory zostały wykonane z możliwością regulacji ich długości, co pokazano schematycznie na rys. 13. Na kolejnym rys. 14 pokazano zainstalowane w budynku podpory.

dr hab. inż. Tadeusz Urban
Politechnika Łódzka

Rys. 14. Dodatkowe podpory stropu: a) wewnątrz budynku, b) pod wykuszem

Concessio, concessionis...

Niedawno weszła w życie ustawa, której sam tytuł – „o koncesji na roboty budowlane lub usługi” – *straszy, tu-mani, przestrasza*. Wydaje się, że coś chyba pokręciło się komuś w głowie, jeśli postanowiono wprowadzić – na przekór konstytucyjnej zasadzie wolności podejmowania działalności gospodarczej – prawną reglamentację przedsiębiorczości w zakresie wykonywania robót budowlanych. Bo „koncesja” to przecież nic innego, jak (wg *Słownika Języka Polskiego*) *1. pozwole- nie władz administracyjnych na prowadzenie placówki handlowej, przedsiębiorstwa, eksploatacji jakichś terenów itd. (koncesja na prowadzenie sklepu; cofnąć, odebrać koncesję; udzielić koncesji); 2. ustęp- stwo na rzecz czegoś lub na czyjąś korzyść (obustronne koncesje; po- czynić koncesje na czyjąś rzecz)*.

Nie doceniłem jednak słowotwórczych ambicji naszych prawodawców i znanej od lat praktyki stosowania wytrycha legislacyjnego w postaci „rak jest rybą w rozumieniu ustawy”. Otóż i w przypadku ustawy „o koncesji na roboty budowlane” nie ma w rzeczywistości mowy o koncesji i robotach budowlanych w rozumieniu języka polskiego, lecz o oryginalnym ich rozumieniu, w istocie niezbyt zresztą czytelnym, wykorzystywanym właśnie w tej i tylko tej ustawie (podobnie jak poprzednio także w rozumieniu ustawy o zamówieniach publicznych). Na razie więc szczęśliwie nie grożą nam administracyjne ograniczenia w zakresie wykonawstwa robót budowlanych.

Z jednej strony ustawa o koncesjach, z drugiej np. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w sumie seria *lex specialis* do potęgi. Na potwierdzenie słów krytyki co do sensu takiego prawodawstwa mogą pokazać kupiony kiedyś w antykwariacie – co dziwne, nie w

Łodzi, ale we Wrocławiu (sic!) – wypis aktu notarialnego z dnia 23 czerwca 1923 roku, zatytułowanego:

UMOWA KONCESYJNA
pomiędzy
GMINĄ MIEJSKĄ ŁÓDŹ
i spółką akcyjną
KOLEI ELEKTRYCZNEJ ŁÓDZKIEJ
w przedmiocie
rozbudowy i eksploatacji
sieci tramwajowej w Łodzi.

Jak widać, dokument ten powstał w czasie, gdy na terenach świeżo odrodzonej Rzeczypospolitej na pewno nikt nie myślał o potrzebie zapewnienia władzom publicznym alibi w postaci tego typu ustaw, jakie dzisiaj muszą być ustanawiane, by zdrowy rozsądek mógł wziąć górę nad prokuratorską podejrzliwość (rodem z *ancien régime*) wobec gospodarczych styków „prywaciarzy” i sektora publicznego, zwanego dawniej „uspołecznionym”. Wystarczał kodeks Napoleona i carski *zвод zakonow*, ale przede wszystkim znakomita umiejętność praktycznego stosowania prawa cywilnego.

Ciekawe, ilu dzisiejszych prawników umiałoby skonstruować taką umowę w sposób równie kompletny pod względem merytorycznym i w formie tak wyjątkowo przejrzystej, i w sposób tak precyzyjnie regulujący wzajemne obowiązki i uprawnienia stron, nie pozostawiając miejsca dla dowolnej interpretacji. Wyjątkową wagę miały przy tym postanowienia umowy dotyczące regulacji taryfowych, które oparte zostały na specjalnym *wzorze, opracowanym na wniosek Magistratu miasta*

Łodzi przez profesora Politechniki Warszawskiej, J. Lenartowicza.

Co więcej, umowa ta została przez łódzki magistrat opublikowana i rozpowszechniona, by wszyscy obywatele miasta Łodzi wiedzieli, że – działająca *na mocy statutu zatwierdzonego w dniu 11 lutego (29 stycznia) roku 1900 – Spółka Akcyjna pod firmą „Kolej Elektryczna Łódzka – Spółka Akcyjna” zobowiązuje się na własny rachunek i ryzyko w czasie trwania umowy rozbudować i eksploatować istniejącą w mieście Łodzi sieć tramwajową wraz z jej całkowitem urządzeniem.*

Dla porządku dodajmy, że umowa ta miała obowiązywać przez lat czterdzieści, z zastrzeżeniem, że np. *lata wojen nie mają wpływu na czas trwania umowy, czyli umowa w każdym razie bezwzględnie kończy się 31 grudnia 1962 r.* Ponadto – niezależnie od objęcia 1/3 akcji spółki Łódzkiej Kolei Elektrycznej z dniem podpisania umowy – po wygaśnięciu umowy cały „tramwajowy” majątek koncesjonariusza z założenia będzie przejęty na własność przez gminę miejską Łódź (łącznie z tym, co zgodnie z umownym harmonogramem koncesjonariusz do 1938 roku wybuduje, czyli w sumie co najmniej 27 tys. km linii tramwajowych biegnących konkretnymi ulicami miasta).

Nie sposób zresztą streścić tu 35 paragrafów zajmujących 21 stron druku. Ale ta łódzka umowa koncesyjna naprawdę jest czymś co dziś – szczególnie dziś – może imponować. Dowodzi przy tym, że nasze obecne prawotwórstwo zmierza donikąd, po prostu dryfuje. Pleni się bowiem kazuistyka i wątpliwe „uszczelnianie” przepisów, nowelizacja goni nowelizację, ustawy są coraz obszerniejsze i coraz trudniej z nich korzystać. ...*a życie jak osioł ucieka!*

Andrzej Bratkowski

Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa organizuje kursy obsługi oprogramowania AutoCAD LT 2007 PL. Zajęcia (30 godzin) odbywają się w formie wykładowo-warsztatowej. Cena kursu jest wyjątkowo atrakcyjna. Bliższych informacji udziela biuro LOIIB (tel. 042 632 97 39 wew. 2).

Z wizytą u Weterana

27 marca br. przedstawiciele naszej Izby gościli w domu Pana mgr. inż. Wacława Filipowicza, który poprzedniego dnia ukończył 90. rok życia. Po złożeniu serdecznych gratulacji i życzeń, wręczeniu skromnego upominku oraz wiązanki kwiatów Szanowny Jubilat zaprosił nas do stołu, przy którym wywiązała się miła pogawędka suto okraszona wspomnieniami z bliższej i dalszej przeszłości.

Pan Wacław Tadeusz Filipowicz urodził się 26 marca 1919 r. w Sankt Petersburgu, a Jego rodzicami byli: Polak Tadeusz Filipowicz – absolwent miejscowej Wyższej Szkoły Inżynierów Cywilnych, tzw. Grażdanki, oraz Szwedka Maria Magdalena z domu Jostman. Ochrzczony został w kościele pod wezwaniem św. Katarzyny Aleksandryjskiej, którego proboszcz ksiądz Konstanty Budkiewicz 4 lata później został stracony w moskiewskim więzieniu na Łubiance. Trudno przewidzieć, jak potoczyłyby się losy tej polsko-szwedzkiej rodziny, gdyby nie zwycięstwo Rzeczypospolitej w wojnie polsko-bolszewickiej, którego owocem był traktat pokojowy podpisany 18 marca 1921 r. w Rydze. Korzystając z tzw. prawa opcji, cała rodzina powróciła w 1924 r. do ojczystego kraju głowy rodziny – Tadeusza, który w 1926 r. rozpoczął pracę w łódzkich „Wodociągach i Kanalizacji”. Świeżo upieczony łódzianin Wacław Filipowicz w latach 1928-1936 uczęszczał do Gimnazjum i Liceum im. Mikołaja Kopernika, a po uzyskaniu świadectwa dojrzałości rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej.

Trudne lata II wojny światowej spędził w Łodzi, chociaż los nie oszczędził Mu kilkumiesięcznej traumy obozu koncentracyjnego w Dachau.

Po zakończeniu działań wojennych przez kilka miesięcy był zatrudniony w Łódzkim Urzędzie Ziemskim, a od lip-

ca 1945 r. pracował jako kierownik robót w Komitecie Odbudowy Bałut. Jesienią 1946 r. powrócił na studia w Politechnice Warszawskiej, które ukończył w dwa lata później, uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego. Natychmiast został zatrudniony przez stołeczny Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako inspektor nadzoru inwestorskiego na budowach obiektów sanatoryjnych.

W styczniu 1950 r. powrócił do Łodzi i rozpoczął pracę jako projektant konstrukcji w Biurze Projektów „Miastoprojekt – Łódź”. W dwa lata później zawarł związek małżeński z Panią Barbarą Brühl – absolwentką Wydziału Prawa Uniwersytetu Łódzkiego. Starszy syn Piotr poszedł w ślady Ojca i ukończył Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Łódzkiej, natomiast młodszy Paweł studiował na tym samym wydziale, ale na kierunku architektura i urbanistyka, uzyskując dyplom mgr. inż. architekta.

Pan mgr inż. Wacław Filipowicz pracował do 1979 roku głównie w projektowaniu konstrukcji w wielu biurach projektów (poza „Miastoprojektem – Łódź”) jako starszy projektant, weryfikator, główny specjalista ds. konstruk-

cji. Wykonał w tym czasie projekty konstrukcji m.in. przedzalni cienkoprzędnej Zakładów Bawełnianych w Łodzi (dawniej Scheiblera i Grohmana), Centralnych Magazynów Importowych „Textilimport”, iglicy Mauzoleum na Radoszcu oraz licznych budynków mieszkalnych i szkolnych. W swoim dorobku zawodowym ma wiele znaczących ekspertyz i opinii technicznych.

Obok pracy projektowej i opiniodawczej prowadził kilka większych budów. W latach 1952-1959 był kierownikiem Zarządu i naczelnym inżynierem budowy Hali Sportowej w Łodzi, a w latach 1964-1967 pełnił funkcję pełnomocnika Prezydium Rady Narodowej miasta Łodzi do spraw koordynacji budowy Teatru Wielkiego.

Po pożarze zabytkowej katedry w Łodzi uczestniczył w opracowaniu zabezpieczenia obiektu, projektu odbudowy i rekonstrukcji oraz pełnił nadzór nad robotami. Przez wiele lat był członkiem Komisji ds. Konserwatorsko-Budowlanych Archidiecezji Łódzkiej i z ramienia Kurii prowadził nadzór techniczny nad poszczególnymi inwestycjami, spośród których należałoby na przykład wymienić budowę kościoła oo. Orionistów w Zduńskiej Woli. Obiekt ten bowiem wyróżniał się ciekawą konstrukcją, której podstawowym elementem była rama z betonu sprężonego o rozpiętości 56 metrów.

fot. Renata Włostowska

fot. Renata Włostowska

W latach 1956-1967, niezależnie od pełnionych funkcji zawodowych, pracował jako adiunkt i strażnik wykładowca w Zakładzie Budownictwa Ogólnego na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Łódzkiej.

W 1975 r. uzyskał specjalizację zawodową inżyniera I stopnia w zakresie projektowania konstrukcji budowlanych, a w 1981 r. specjalizację II stopnia.

Poza sprawami zawodowymi i dydaktyką zajmował się pracą społeczną, w szczególności w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Pełnił kilka funkcji w Oddziale Łódzkim PZITB, pracował w Zespole Rzeczoznawców, w komisji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane z ramienia Związku, był sędzią kolegialnym PZITB w rozstrzygnięciu wielu konkursów.

W latach 1963-1981 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego PZITB, a do dzisiaj jest członkiem Komisji Nauki funkcjonującej przy Oddziale Łódzkim PZITB.

W maju 1984 r. Krajowy Zjazd Delegatów w Lublinie nadał Mu godność członka honorowego PZITB. Był wtedy jedynym łodzianinem uhonorowanym tą najwyższą godnością stowarzyszeniową.

Za działalność zawodową i społeczną został wyróżniony m.in. Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia

Polski oraz odznaczeniami stowarzyszeniowymi, resortowymi i regionalnymi.

Pan mgr inż. Waław Filipowicz już 31 października 2002 r. złożył wniosek o wpisanie na listę członków ŁOIB i – na mocy uchwały Rady z 27 listopada 2002 r. – został wpisany na tę listę w pierwszej turze liczącej 1739 osób z

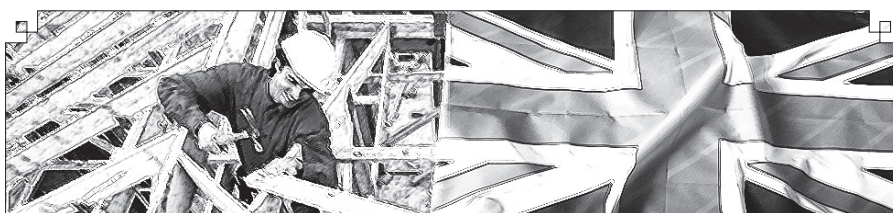
numerem ewidencyjnym ŁOD/BO/1435/02. Wkroczył już wtedy zdecydowanie w 84. rok życia, lecz nadal wykonywał przeglądy techniczne obiektów sakralnych archidiecezji łódzkiej oraz nadzorował budowy kościołów.

Ostatecznie pracę na budowie Weteran naszej Izby zakończył w 2008 roku w momencie oddania do użytku kościoła pod wezwaniem Zmartwychwstania Pańskiego w Łodzi, gdzie pełnił funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego.

Tę godną podziwu aktywność i witalność Pan mgr inż. Waław Filipowicz łączy z subtelnym poczuciem humoru, dyskretną dostojnością, interdyscyplinarną wiedzą oraz innymi pozytywnymi cechami charakteru, jakimi wyróżniali się inżynierowie generacji, która już, niestety, nieuchronnie odchodzi.

Życzymy naszemu wspaniałemu Weteranowi, aby jak najdłużej pozostawał najbardziej cenną Perłą w Koronie Łódzkiej Izby.

Andrzej B. Nowakowski

ANGIELSKI DLA INŻYNIERÓW

Uprzejmie informujemy o możliwości zorganizowania dla Państwa kursu języka angielskiego z elementami technicznego języka branżowego. Zajęcia, które będzie prowadzić jedna ze znanych łódzkich szkół językowych, będą odbywać się 2 razy w tygodniu po 2 godziny. W zależności od zainteresowania stworzone zostaną grupy na różnych poziomach zaawansowania. Cena kursu jest bardzo atrakcyjna! Zajęcia rozpoczną się we wrześniu lub październiku br. – w zależności od Państwa potrzeb. Rekrutacja i testy sprawdzające zaczynają się już w czerwcu br.

Zainteresowanych uprzejmie prosimy o kontakt z biurem ŁOIB
(tel. 042 632 97 39 wew. 5)

Uwaga! Na przełomie maja i czerwca br. ponownie będziemy się ubiegać o przyznanie dofinansowania z EFS do kursów językowo-komputerowo-branżowych. Wszystkich, którzy złożyli ankietę, poinformujemy o wynikach procedury aplikacyjnej.

O tym, co mnie boli

Obserwując działania w zakresie polityki przestrzennej i planowania (lub inaczej mówiąc urbanistyki), mam czasem wrażenie, że w Łodzi Władze Miasta nie wiedzą, dokąd zacierają. Zaryzykuję nawet twierdzenie, że nie wiedzą do końca, czemu te instrumenty służą. Aby zobrazować moją śmiałą teorię, posłużę się przykładami.

Oficjalnie i w praktyce miastu zależy na inwestycjach. Inwestycje niosą ze sobą nowe miejsca pracy, przychody dla mieszkańców i dla miasta. Mieszkańcy wydają pieniądze w sklepach, restauracjach, u fryzjera itp., co kreuje nowe miejsca pracy, przychody dla mieszkańców itd. Miasto zarobione pieniądze inwestuje w infrastrukturę i poprawę jakości życia mieszkańców, a także dzięki powyższym działaniom staje się bardziej atrakcyjne dla inwestorów i tak w kółko, po prostu *perpetuum mobile*.

Ale zacznijmy od początku. Załóżmy, że inwestor (obojętnie polski czy zagraniczny) wybrał Polskę. Ma do wyboru różne miasta. Dlaczego ma inwestować akurat w Łodzi? Są powody, dla których można taką decyzję podjąć, np. duża liczba studentów, położenie w centrum kraju itd. Przedsiębiorca idzie do UMŁ, żeby dowiedzieć się, gdzie może powstać jego inwestycja. I teraz właśnie przydałby się plan miejscowy, ale go nie ma. Kłopotliwa sytuacja, trzeba znaleźć cokolwiek, byle szybko. Akcja poszukiwania terenu trwa, a inwestor może się zdenerwować.

Ten etap mamy już za sobą. Miasto wie, że trzeba być przygotowanym na taką ewentualność i jakiś czas temu zarządzono, żeby odpowiednie wydziały wyznaczały takie tereny. Przypominam, że planu nie ma, a wyszukiwanie odpowiedniego terenu to „akcja” w złym tego słowa znaczeniu.

Pojawia się mapa Łodzi z zaznaczonymi kolorem fioletowym (fiolet oznacza

przemysł) obszarami. Są to tereny poprzemysłowe, gdzie zakłady, których okres świetności przypadł na lata 70., padły. I bardzo dobrze, że padły, bo były zlokalizowane w centrum bądź blisko centrum, a w pobliżu z reguły mieszkają ludzie. Ale jeśli nie ma planu miejscowego, to trzeba wydać warunki zabudowy, a wtedy konieczne jest tak zwane „dobre sąsiedztwo”, czyli funkcja przemysłowa. Skutki są takie, że te tereny są zbyt drogie na lokalizację dużych inwestycji przemysłowych, a jednocześnie traci się szansę na rekultywację obszarów, które dziś straszą brzydotą i bałaganem.

To, co opisałem powyżej, to historia i dziś, mam nadzieję, jest już inaczej, ale planów nadal nie ma. Nie namawiam do pośpiechu, bo – jak uczy doświadczenie – znowu nastąpi nieprzemyślana „akcja”.

Drugi przykład. Uczestniczyłem w spotkaniu najemców lokali użytkowych znajdujących się przy ulicy Piotrkowskiej. Imprezę organizował UMŁ. Prezentowano na niej nowe rozwiązania dotyczące reklam, które dzisiaj mają formę stojaków (koziółków) i informują przechodniów o tym, co mogą znaleźć w podwórku. Od razu było widać, że proponowane rozwiązania były przygotowane w po-

śpiechu. Nie spełniały podstawowych przepisów bezpieczeństwa, nie mówiąc już o innych wadach. Wiele reklam znajduje się na elewacjach kamienic, a ich forma i rozmieszczenie jest chaotyczne. Wydaje się, że wolno stojące elementy reklamowe są dobrym rozwiązaniem, bo nie niszczą elewacji i są łatwe do przedstawienia. Dodatkowo miasto może pobierać za nie opłaty. Należałoby zatem nie tyle walczyć z „koziółkami”, co zadbać o ich formę oraz wyznaczyć miejsca, w których mogą stać. Powinno się również pomyśleć o opracowaniu zasady umieszczania na budynkach reklam i informacji o prowadzonej działalności. Tradycyjnie wykorzystywano do tego celu ściany w prześwitach bramowych. Gdziekolwiek można jeszcze zobaczyć gabloty z butami czy czapkami.

Aby móc stworzyć zasady, o których piszę powyżej, trzeba dokonać szczegółowej analizy każdej posesji. Da się, jak sądzę, znaleźć wspólne cechy dla większości kamienic i kilku obiektów specjalnych. Nie należy zapominać, że problem reklam nie objawił się dzisiaj. W przeszłości, gdy Łódź była świeżo wybudowana, jakoś to funkcjonowało, też o tym myślano.

Korzystajmy więc z tego, co wymyśliłi nasi poprzednicy, żeby nie odkrywać Ameryki na nowo.

Marek Diehl

Na ul. Piotrkowskiej

Silva rerum

Portugalski ośrodek badawczy „Lisbon Council” w 2008 roku opracował ranking efektywności systemów szkolnictwa wyższego siedemnastu państw zrzeszonych w OECD. Ekspertsi ośrodka brali pod uwagę następujące kryteria:

- liczba absolwentów wyższych uczelni w danym kraju,
- poziom umiejętności, który umożliwia dostanie się na studia (zestawienie 1),
- dostępność studiów dla osób dorosłych,
- w jakim stopniu studia umożliwiają zdobycie dobrej pracy (zestawienie 2),
- atrakcyjność uczelni dla obcokrajowców,
- zdolność systemu szkolnictwa do reform.

Polska została sklasyfikowana na 11. miejscu z niewielką tylko przewagą nad najgorszymi krajami OECD. Zajęliśmy pierwsze miejsce w zakresie dostępności systemu edukacji (zestawienie 1),

ale niestety, jesteśmy najgorsi, jeżeli chodzi o szanse znalezienia dobrze płatnej pracy po ukończeniu studiów (zestawienie 2). Ranking wykazał, że system szkolnictwa wyższego najlepiej funkcjonuje w Australii, Wielkiej Brytanii oraz Danii. Zdecydowanie najgorzej wypadła Hiszpania, w której – zdaniem wielu studentów – absolwenci uniwersytetów nie mają żadnego praktycznego przygotowania do pracy, a „głównym zajęciem pracowników naukowych jest przerabianie prac studenckich na własne publikacje”.

Aktualnie w Polsce na 456 uczelniach studiuje około 1,9 miliona osób, z czego blisko 660 tysięcy osób na 322 uczelniach niepublicznych.

Chiński uniwersytet Jiao Tong w Szanghaju podjął się trudu sporządzenia listy najlepszych uniwersytetów na świecie „Top 500 World Universities”. Jest to je-

dyny tego rodzaju ranking, przy opracowaniu którego były brane pod uwagę m.in. następujące kryteria: liczba laureatów Nagrody Nobla z fizyki, chemii, medycyny i ekonomii, liczba artykułów opublikowanych przez pracowników uczelni w prestiżowych czasopismach „Nature” i „Science”, liczba cytowań w literaturze fachowej naukowców pracujących w danej uczelni.

Pierwsze miejsce zajął amerykański Uniwersytet Harvarda (ma trzy razy mniej studentów niż UW, ale 17 razy większy budżet – 1,7 mld dolarów). Pierwsza dziesiątka najlepszych uczelni wygląda następująco: 1. Harvard University (Stany Zjednoczone Ameryki), 2. Stanford University (Stany Zjednoczone Ameryki), 3. Cambridge University (Wielka Brytania), 4. Berkeley University (Stany Zjednoczone Ameryki), 5. Massachusetts Institute of Technology (Stany Zjednoczone Ameryki), 6. California Institute of Technology (Stany Zjednoczone Ameryki), 7. Princeton Institute of Advanced Study (Stany Zjednoczone Ameryki), 8. Oxford (Wielka Brytania), 9. Columbia (Stany Zjedno-

Z życia OŁ SEP

Warto odnotować, że Oddział Łódzki Stowarzyszenia Elektryków Polskich był organizatorem XI Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka, które odbyły się w okresie 16-19 kwietnia br. Imprezy tego typu zostały zapoczątkowane w 1997 roku i odtąd organizowane są regularnie przez młodych elektryków zrzeszonych w Kołach Studenckich SEP. Hasło przewodnie tegorocznych Dni brzmiało „Łódź – transformatory wczoraj, dziś i jutro”.

Uroczysta inauguracja miała miejsce 16 kwietnia br. o godz. 10.00 w Sali Kinowej Politechniki Łódzkiej przy Al. Politechniki 3a, a po przerwie kawowej uczestnicy wysłuchali serii wykładów

nawiązujących do tematu przewodniego Dni Młodego Elektryka:

- „Transformatory wczoraj, dziś i jutro” wygłoszonego przez profesora Franciszka Mosińskiego z Politechniki Łódzkiej,
- „Czy klub rzymski miał rację? Globalny kryzys energetyczny” autorstwa profesora Marka Bartosika z Politechniki Łódzkiej,
- „Profesor Michał Jabłoński (1920-2008) przyjaciel i wychowawca młodzieży” – wspomnienie o zasłużonym profesorze przygotowała pani Małgorzata Golicka-Jabłońska.

Popołudnie uczestnicy Dni spędzili na zwiedzaniu obiektów firmy ABB oraz elektrociepłowni EC-3, a następnie

zostali przewiezieni do hotelu Wodnik w Słoku koło Bełchatowa.

Drugi dzień rozpoczął się od spotkania z Prezesem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, po czym wysłuchano wystąpienia przedstawiciela głównego sponsora imprezy, który zaprezentował możliwe ścieżki kariery w firmie ABB. Potem odbyło się kilkugodzinne zwiedzanie pobliskiej Elektrowni oraz Kopalni Węgla Brunatnego. Popołudnie upłynęło natomiast na rozgrywkach Ligi Elektryków.

Trzeci dzień przeznaczono przede wszystkim na seminarium pod hasłem „Przeszłość i przyszłość młodzieży w Stowarzyszeniu”. Po południu dokonano również niektóre konkurencje Ligi Elektryków, a wyniki dwudniowych rozgrywek zostały ogłoszone podczas uroczystej kolacji koleżeńskie. W międzyczasie odbyły się także

czone Ameryki), 10. Chicago (Stany Zjednoczone Ameryki).

W pierwszej setce znalazło się 61 uczelni amerykańskich. Najlepsza uczelnia francuska – Uniwersytet Paris VI – sklasyfikowana została dopiero na 45. miejscu. Najlepsza rosyjska, Uniwersytet Moskiewski, na 70. miejscu. Uniwersytet Karola w Pradze zajął 201. miejsce.

Na pozycji 301. znalazł się Uniwersytet Warszawski – *ex aequo* z 49 innymi uczelniami. 401. miejsce zajął Uniwersytet Jagielloński, 451. – Uniwersytet Wrocławski.

W grudniu 2008 r. w Brukseli opublikowano raport Komisji Europejskiej zawierający udokumentowane prognozy unijnego rynku pracy na najbliższe 11 lat. Wynika z niego, że w 2020 roku trzy czwarte wszystkich zatrudnionych będzie pracowało w sektorze usług. Jest to potwierdzenie trwającego od dziesięcioleci trendu, w wyniku którego obecnie w usługach pracuje już prawie dwie trzecie wszystkich zatrudnionych mieszkańców Unii Europejskiej.

Zestawienie 1. Poziom umiejętności, który umożliwi dostanie się na studia

1. Polska: 500, 2. Portugalia: 503, 3. USA: 523, 4. Dania: 526, 5. Włochy: 529, 6. Irlandia: 532, 7. Hiszpania: 535, 8. Australia: 535, 9. Szwecja: 539, 10. Wielka Brytania: 542, 11. Węgry: 542, 12. Finlandia: 548, 13. Holandia: 572, 14. Francja: 577, 15. Szwajcaria: 580, 16. Austria: 590, 17. Niemcy: 593.

Zestawienie 2. W jakim stopniu studia umożliwiają zdobycie dobrej pracy?

1. USA: 76,8%, 2. Portugalia: 68,8%, 3. Francja: 64,6%, 4. Irlandia: 61,4%, 5. Austria: 61,0%, 6. Finlandia: 58,4%, 7. Wielka Brytania: 54,0%, 8. Włochy: 54,0%, 9. Węgry: 50,7%, 10. Dania: 50,7%, 11. Niemcy: 46,1%, 12. Australia: 45,2%, 13. Holandia: 44,7%, 14. Szwajcaria: 38,3%, 15. Szwecja: 35,4%, 16. Hiszpania: 30,0%, 17. Polska: 28,1%.

W analizowanym horyzoncie czasowym przybędzie około 13 mln miejsc pracy wymagających średniego wykształcenia i ponad 19 mln etatów dla osób z wyższym wykształceniem. Równocześnie liczba miejsc pracy niewymagających żadnego wykształcenia lub wymagających wykształcenia niższego od średniego zmaleje o około 12 mln. W tym samym czasie na emerytury odejdzie około 80 mln osób obecnie zatrudnionych. Autorzy raportu sugerują, że w celu dostosowania profilu wykształcenia do prognozowanych potrzeb gospodarki europejskiej, państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny położyć nacisk na

zwiększenie przede wszystkim liczby miejsc na studiach technicznych a także na kierunkach ściśle związanych z naukami ścisłymi.

Biblioteka Narodowa opublikowała w marcu br. najnowsze wyniki badań czytelnictwa wśród Polaków. Wynika z nich, że w 2008 roku aż 62 procent obywateli Rzeczypospolitej Polskiej nie przeczytało ani jednej książki! A przecież wiadomo, że kluczem do sukcesu jednostek i społeczeństw jest wiedza, a kluczem do wiedzy i sprawności umysłu jest CZYTANIE.

posiedzenia Centralnej Komisji do spraw Młodzieży i Studentów przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Studenckiej Rady Koordynacyjnej SEP.

Czwartego dnia po śniadaniu nastąpiło pożegnanie uczestników XI Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka.

Niniejsze minisprawozdanie przytaczamy jako przykład roztropnego po-

stępowania działaczy SEP, którzy nie narzekają na rosnącą średnią wieku członków Stowarzyszenia, lecz mądrze inwestują w młodych adeptów elektryki polskiej.

Spotkanie uczestników z prezesem SEP

Rozpoczęcie spotkania z prezesem SEP prof. Jerzym Barglikiem (drugi z prawej) i sponsorami

Ewolucja przepisów dotyczących samowoli budowlanej

w Ustawie z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – część 2

Przepisy prawa budowlanego, które wielokrotnie ulegały nowelizacji od czasu ich uchwalenia, w dalszym ciągu podlegają modyfikacji w kierunku ich złagodzenia. Wpływ na podejmowane przez ustawodawcę w tym zakresie działania legislacyjne, które w głównej mierze zmiernają do złagodzenia sankcji prawnych grożących sprawcy samowoli budowlanej, ma niewątpliwie kształtująca się na przestrzeni lat w tej materii praktyka orzecznicza sądów administracyjnych a także konieczność dostosowania przepisów do nowych standardów rynkowych w budownictwie.

Tak częste zmiany wprowadzane w ustawie Prawo budowlane z 1994 r. prowadzą do konstatacji poglądu, zgodnie z którym zauważalna rysuje się praktyka powrotu do systemowej zasady obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, dającego możliwość załatwienia sprawy w sposób uwzględniający reguły zabudowy, odpowiadające porządkowi prawnemu, przy wzięciu pod uwagę interesu społecznego. Wydaje się, iż intencją ustawodawcy jest wypracowanie takiej metody działań urzędowych, która uprościłaby wymagania prawne w budownictwie, co z kolei miało by wpłynąć korzystnie na wzrost budownictwa indywidualnego. Odejście od rygoryzmu wydawania nakazów rozbiórki wskazuje na skłonienie się ustawodawcy w stronę liberalnego poglądu, zgodnie z którym prawo budowlane powinno przewidywać środki przeciwdziałania samowoli budowlanej, dając jednakże możliwość zalegalizowania wzniesionego lub wznoszonego obiektu budowlanego w przypadku braku naruszenia interesu publicznego lub społecznego albo znikomej szkodliwości społecznej czynu. Za taką koncepcją wydaje się przemawiać ostatnio dokonana zmiana Prawa budowlanego wprowadzona ustawą z dnia 10 maja 2007 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych ustaw. Zgodnie z brzmieniem w art. 3

ust. 1 tej ustawy do obiektu budowlanego lub jego części, wybudowanego bez wymaganego pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, bądź też pomimo wniesienia sprzeciwu przez właściwy organ administracji publicznej, jeżeli budowa została zakończona po dniu 31 grudnia 1994 r. a przed dniem 11 lipca 1998 r., i przed dniem 11 lipca 2003 r. nie zostało wszczęte postępowanie administracyjne przez właściwy organ nadzoru budowlanego, nie stosuje się do dnia 1 stycznia 2008 r. przepisów art. 48-49b ustawy, o której mowa w art. 1. Wówczas to przy spełnieniu przesłanek wskazanych w powyższym przepisie, określającym granice stosowania niniejszej ustawy, na właścicielu spoczywał obowiązek uzyskania pozwolenia na użytkowanie takiego obiektu budowlanego. Natomiast w razie nieuzyskania takiego pozwolenia, właściwy organ nadzoru budowlanego nakazywał rozbiórkę obiektu budowlanego lub jego części. Jednocześnie ustawa zobowiązywała właściciela obiektu, aby dołączył do wniosku o pozwolenie na użytkowanie inwentaryzację powykonawczą obiektu budowlanego, sporządzoną przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane i ekspertyzę techniczną, potwierdzającą przydatność obiektu do użytkowania oraz oświadczenia, o których mowa w art. 57 ust. 3 ustawy. Wówczas to, jeżeli obiekt budowlany, do

którego zastosowanie miały powyższe przepisy, nie naruszał:

- 1) przepisów, w tym techniczno-budowlanych, w zakresie uniemożliwiającym doprowadzenie obiektu budowlanego do stanu zgodnego z prawem,
 - 2) ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obowiązującego w dniu zakończenia budowy albo w dniu orzekania
- właściwy organ nadzoru budowlanego, po protokolarnym potwierdzeniu zgodności inwentaryzacji powykonawczej ze stanem faktycznym, wydawał, z zastrzeżeniem ust. 5, decyzję w sprawie pozwolenia na użytkowanie. Natomiast w sytuacji, gdy obiekt budowlany, o którym mowa w ust. 1, naruszał przepisy lub ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w zakresie umożliwiającym doprowadzenie obiektu do stanu zgodnego z prawem, właściwy organ nadzoru budowlanego, w drodze postanowienia, nakładał obowiązek usunięcia tych naruszeń w wyznaczonym terminie, a w razie niewykonania obowiązku w wyznaczonym terminie organ ten nakazywał rozbiórkę obiektu budowlanego lub jego części.

Nie może ująć uwadze, iż zarówno ustawodawca zauważa konieczność dokonywania zmian w obowiązujących przepisach, jak również praktyka taka kształtowana jest przez orzecznictwo. Na szczególną uwagę zasługuje zmiana wprowadzona w ustawie Prawo budowlane wyrokiem z dnia 20 grudnia 2007 r. Trybunału Konstytucyjnego (sygn. P 37/06), który stwierdził niezgodność z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej części przepisu art. 48 ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 48 ust. 3 pkt 1 Prawa budowlanego, obejmujących wyrażenie „w dniu wszczęcia postępowania”. W dotychczasowym brzmieniu powyższych przepisów możliwość zalegalizowania samowoli budowlanej istniała w sytuacji, gdy budowa jest m.in. zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności z ustale-

dokończenie na str. 32

Szkolenia

CZAS	MIEJSCE	PROBLEMATYKA I AUTOR SZKOLENIA
26 czerwca 2009 r. godz. 16.30-19.15	Łódź / Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Prezentacja oprogramowania firmy INTERsoft z możliwością promocyjnego zakupu programów
11 września 2009 r. godz. 16.30-19.15	Łódź / Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Zmiany w prawie budowlanym • dr inż. Jacek Szer (Nadzór budowlany)
9 października 2009 r. godz. 16.30-19.15	Łódź / Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Projektowanie konstrukcji żelbetowych wg PN-EN 1992-1-1:2008 (Eurokod 2) • prof. Maria Kamińska (Politechnika Łódzka)
23 października 2009 r. godz. 16.30-19.15	Łódź / Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Ochrona odgromowa wg normy PN-EN-62305 – nowe przepisy – cz. 2 • prof. Andrzej Sowa (Politechnika Białostocka)
6 listopada 2009 r. godz. 16.30-19.15	Łódź / Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Energooszczędne i innowacyjne źródła światła • dr inż. Wiesława Pabjańczyk (Komitet Oświetleniowy PKN)
20 listopada 2009 r. godz. 16.30-19.15	Łódź / Siedziba ŁOIIB ul. Północna 39	Zamówienia publiczne w procesie inwestycyjnym – aktualny stan prawny • prof. Andrzej Borowicz (Uniwersytet Łódzki)

Ze względów organizacyjnych prosimy uczestników szkoleń o wcześniejsze zgłoszenia, których należy dokonywać w biurze ŁOIIB, telefonicznie: 042 632 97 39 lub faksem: 042 630 56 39 albo e-mailem: lod@piib.org.pl. Jeżeli zachodzi konieczność dostarczenia materiałów szkoleniowych – preferujemy osoby, które dokonały wcześniejszego zgłoszenia uczestnictwa. Dla członków ŁOIIB wszystkie szkolenia są bezpłatne.

BEZPŁATNE KONSULTACJE

Uprzejmie informujemy, że **1 października 2008 r.** zostały uruchomione dla członków Łódzkiej OIIB **bezpłatne konsultacje** z zakresu zastosowania w budownictwie urządzeń i instalacji, podlegających przepisom **dozoru technicznego**, w tym urządzeń ciśnieniowych, bezciśnieniowych oraz urządzeń transportu bliskiego.

Konsultacje prowadzą inspektorzy z Urzędu Dozoru Technicznego w Łodzi w **każdym roboczym dniu tygodnia w godzinach 8.00-15.00** w siedzibie UDT przy ul. Nowej 38.

Wszystkich zainteresowanych prosimy o wcześniejsze telefoniczne lub e-mailowe (idt14@udt.gov.pl) zgłoszenie tematu w dniach poprzedzających konsultacje panom **mgr. inż. Andrzejowi Stawskiemu** (tel. 042 675 68 52) w sprawach dotyczących urządzeń ciśnieniowych oraz **mgr. Krzysztofowi Dębskiemu** (tel. 042 675 68 22) w sprawach dotyczących urządzeń transportu bliskiego. Zapisów można dokonać od poniedziałku do piątku w godzinach pracy UDT, należy przy tym podać swój numer członkowski.

* * *

Ponadto, w siedzibie naszej Izby odbywają się **również bezpłatne konsultacje** z zakresu ochrony przeciwpożarowej, które prowadzi rzeczoznawca **mgr inż. pożarnictwa Tomasz Błażejewski**. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy w **każdy ostatni czwartek miesiąca w godz. od 16.30 do 18.30** do Centrum Samokształcenia ŁOIIB (pok. nr 14, I p.).

Ze względów organizacyjnych prosimy o wcześniejsze zapisy. Zgłoszeń należy dokonywać w biurze Izby, telefonicznie, faksem lub e-mailem nie później niż na 4 dni przed dniem konsultacji. Przy zgłoszeniu prosimy podać ogólny zakres problemowy sprawy oraz wybrać czas konsultacji, czyli: 16.30-17.00, 17.00-17.30, 17.30-18.00 lub 18.00-18.30. Decyduje kolejność zgłoszeń.

Informacje o składkach

W celu odebrania pierwszego zaświadczenia należy stawić się osobiście (lub dać komuś swoje pisemne pełnomocnictwo) z dowodem osobistym i z dowodami wpłat:

- 150 zł (za 6 miesięcy) lub 300 zł (za 12 miesięcy) na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (termin ważności zaświadczenia uzależniony jest od wysokości składki wpłaconej na konto ŁOIIB),
- 140 zł (za 12 miesięcy) – z czego 80 zł przeznaczone jest na ubezpieczenie OC a 60 zł na Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa (KIIB).

Każdy członek Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ma indywidualne numery kont: do wpłaty składki na ŁOIIB oraz do wpłaty składki na ubezpieczenie OC i na rzecz KIIB.

Numery kont indywidualnych można sprawdzić na naszej stronie internetowej (www.lod.piib.org.pl) w zakładce „lista członków” oraz na stronie PIIB (www.piib.org.pl). Można stąd również wydrukować blankiety wpłat.

Ważność zaświadczenia liczy się od pierwszego dnia miesiąca, w którym dana osoba została wpisana na listę członków Izby na mocy uchwały Rady ŁOIIB.

Gdy kończy się termin ważności zaświadczenia, należy na 15 dni przed jego upływem (w celu usprawnienia pracy biura prosimy jednak o dokonywanie wpłat **wyprzedzeniem 30-dniowym**) wpłacić składkę na ŁOIIB (odpowiednio 150 lub 300 zł) i 140 zł na konto Krajowej Rady PIIB (w przypadku gdy upłynęło 12 miesięcy od poprzedniej wpłaty). Po upływie ww. opłat biuro

UWAGA!

Członkowie naszej Izby, którzy otrzymali przypomnienie informujące, że nie opłacali składek członkowskich przez ponad 6 miesięcy, proszeni są o niezwłoczne uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym wypadku zostaną zawieszony w prawach członka Izby.

Osoby zawieszony w prawach członka ŁOIIB nie mogą liczyć na przywileje przysługujące członkom naszej Izby, np. nie otrzymują „Kwartalnika Łódzkiego” czy też „Kalendarza ŁOIIB”. Ponadto – zgodnie z obowiązującym od 25 maja 2005 r. Regulaminem PIIB w sprawie zasad i trybu zawieszania w prawach członka oraz skreślenia z listy członków – zawieszenie powoduje m.in. utratę czynnego i biernego prawa wyborczego, a w szczególności, wygaśnięcie mandatu delegata na okręgowe i krajowe zjazdy oraz mandatu do pełnienia wszelkich funkcji w organach Izby.

ŁOIIB wysłała członkowi listem poleconym zaświadczenie ważne odpowiednio 6 lub 12 miesięcy.

dokończenie ze str. 30

niami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo ustaleniami ostatecznej, w dniu wszczęcia postępowania, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w przypadku braku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wobec wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, organ nadzoru budowlanego prowadzący postępowanie legalizacyjne nie ma uprawnień do żądania decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu, która byłaby ostateczna już w dniu wszczęcia postępowania przed organem nadzoru budowlanego. Jakkolwiek organ nadal zobligowany jest zbadać zgodność samowoli budowlanej na podstawie przedłożonej przez inwestora decyzję o warunkach zabudowy w sytuacji braku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania terenu, to nie może

ujść uwadze, iż w świetle cytowanego na wstępie wyroku termin uzyskania takiej decyzji ma wyłącznie charakter informacyjny, nie może zatem decydować o losach samowoli budowlanej. Nowe brzmienie i wykładnia przepisu art. 48 Prawa budowlanego prowadzą zatem do wniosku, iż obowiązek zbadania zgodności inwestycji, w oparciu o ostateczną decyzję o warunkach zabudowy, może nastąpić w sytuacji, gdy decyzja ta uzyska przymiot ostateczności w toku postępowania.

W takiej sytuacji organ, jako że nie może samodzielnie ustalić czy budowa jest zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, obligowany jest zgodnie z art. 48 ust. 3 pkt 1 do nałożenia obowiązku przedstawienia w wyznaczonym terminie m.in. zaświadczenia wójta, burmistrza albo prezydenta miasta o zgodności budowy z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy

i zagospodarowania terenu, w przypadku braku obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego. Organem właściwym do wypowiedzenia się w kwestii zgodności inwestycji z przepisami planistycznymi jest właściwy miejscowo organ gminy, a dopiero nieprzedłożenie w wyznaczonym tym postanowieniem terminie zaświadczenia o zgodności z planem bądź ostatecznej decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu, skutkuje nakazem rozbiórki obiektu.

*Agnieszka Gąpsa
Jacek Szer*

W związku z uzupełnianiem Państwa danych, niezbędnych do szybkiego kontaktu, uprzejmie prosimy o przekazywanie drogą elektroniczną do biura ŁOIIB Pani/Pana adresu e-mail. W celu szybszej identyfikacji prosimy również o podanie numeru członkowskiego lub adresu.